

GODSLASTERLIJKE NAMEN

Dank u broeder Neville. Dit is enigszins een—een verrassing voor mij. Ik zou hier vandaag niet zijn. Maar vanavond is het avondmaal en ik—en ik dacht dat ik vanmorgen langs zou komen. En ik belde broeder Neville op en hij zei: “Wel. . . nou, als je toch komt,” zei, “waarom spreek je dan niet eventjes voor ons?”

² En ik dacht: wel, als ik toch zou komen, en het mogelijk was, zou ik niet prediken, maar zou gewoon even tot de gemeente willen spreken over zaken die, weet u, waarvan ik denk dat ze de gemeente zouden versterken.

³ We zijn net teruggekeerd van onze—van onze herfstjachttocht, de broeders en ik hier, en we hadden een heerlijke tijd. We—we zijn erg dankbaar, allemaal vol en—en hebben het wild gekregen waar we op jaagden. En—en onze voorganger en ik weten dat hertenvlees heel erg lekker is. En dus, we hadden wat fijne herten. En ik kreeg een beer en twee herten. En, we zijn teruggekomen.

⁴ En dit zou de tijd zijn dat ik zou spreken over die zeven laatste zegels. En ze hebben de kerk niet klaar gekregen. En er is ergens een belemmering die het heeft veroorzaakt. Dat. . . Ik denk dat de stad ons de weg moeilijk maakt, vanwege onvoldoende parkeerruimte voor het aantal mensen dat we. . . waaraan de kerk plaats zal bieden.

⁵ We willen hier een nieuwe kerk neerzetten, en we hebben een groot deel van het geld al opzij gezet, en—en om een—een grotere kerk te maken. Maar toen we deze diensten hadden—wel, u begrijpt wat het is. Het is zo sneu. De mensen staan langs de muren, buiten in de regen en—en—en het is gewoon verschrikkelijk. En er komt zelfs kritiek van vrienden van mij. Zeiden: “Broeder Branham, het lijkt wel of ze. . .” Een bevriende dokter van mij—zei: “Het lijkt wel of je ergens een plek kon krijgen. . .” Zei: “Ik vind het jammer, als ze voorbijgaan.”

⁶ Een verpleegster die naast mij woont, zei: “Wel, ik kwam daar één ochtend langs om vijf uur. U zou daar zijn. . .” En zei: “De mensen verzamelden zich al rond die kerk daar, om vijf uur ’s ochtends; u zou daar om half tien zijn.” Dus. . .ziet u—en het maakt het moeilijk.

⁷ En wij willen een kerk die wat ruimte heeft en waar iedereen neer kan zitten. En we denken dat we in de laatste dagen leven, geloven dat. Dat waar de. . . We de gemeente onderricht zouden moeten geven over—over deze dingen die zich aan het voltrekken zijn— de dingen die geprofeteerd zijn, sommige al duizenden jaren. En al minstens 25 en 30 jaar vanaf deze kerk hier, die geprofeteerd werden, dat het zou gebeuren; en we het nu hebben,

en het gebeurt. Dus we zouden deze dingen moeten vernieuwen, maar we hebben niet voldoende ruimte. Dus vanmorgen . . .

⁸ Ik was mijn telefoontjes en dergelijke gisteren aan het afhandelen en ik heb er wat meer vanmiddag te doen, enzovoort. En dan had ik enige mensen die wilden komen—een aardige jongeman, die gewoon een zenuwinkinking heeft—een predikerbroeder in het veld. En verschillende zo—en een broeder uit Noorwegen. En—en we hadden de kleine gesprekken achter in de achterkamer. En ik zei: “Wel, nu—we stappen er gewoon uit.”

⁹ En broeder Neville zei: “Wel, of we zouden komen en een paar woorden zouden zeggen om de gemeente een beetje te sterken.” De eer- . . .

¹⁰ Een van de eerste dingen die ik wil zeggen. Ik had hier een paar dingen op papier geschreven, die, als ik naar de gemeente kwam, ik wilde zeggen. Eén ding dat ik hier had geschreven, betrof het hetgeen van onze genadige broeder Taylor terwijl wij weg waren.

¹¹ Broeder Taylor kwam al jarenlang naar deze kerk. Ik ben er zeker van dat wij hem allen kenden. Maar als er enige onbekenden hier zouden zijn, was het die dierbare oude heer die altijd een stoel voor u vond om te zitten. Broeder Taylor—de laatste keer dat ik hem nu zag, totdat ik hem als jongeman zie, stond hij daar bij de deur, ongeveer drie of vier zondagen geleden. Hij zei: “Ik zou graag wat boeken willen hebben, broeder Branham. Ik zou deze boeken graag willen uitdelen.” Dus wij—hij. . .

¹² Voor zover ik begrijp, had hij diabetes en raakte hij in coma en had niet. . . wist niet dat hij diabetes had. En—en was. . . Hij stierf. Hij stierf niet; hij ging gewoon heen om bij de Here Jezus te zijn.

¹³ En hij was een trouwe, wonderbare broeder—altijd attent voor andere mensen. En zijn vreugde was te proberen iemand een plaats te vinden om te gaan zitten als ze naar de kerk kwamen. En weet u, misschien, wanneer wij de grens oversteken, zou het niet fijn zijn om broeder Taylor daar te zien, en ons een plaats vindt om te gaan zitten, aan de andere kant?

¹⁴ Ik denk dat ter nagedachtenis aan broeder Taylor. . . Ik was hier niet om het te spreken, met broeder Neville, bij zijn begrafenis, maar ik wil een woord van mijn waardering uitspreken tot zijn weduwe; zuster Taylor—ik veronderstel dat zij hier vanmorgen ergens is—zegene haar trouwe hart!

¹⁵ Broeder Taylor—op een dag zei hij: “Kom eens langs om me te bezoeken. Ik heb daar een klein meertje uitgegraven, heb er wat vis in uitgezet, zodat u kunt komen vissen.” Altijd attent voor een ander. En er was iemand die attent voor hem was—dat was Christus, om hem verlossing te geven.

16 Ik denk dat, alsnog ter nagedachtenis, voor deze gemeente, als zij zich als een lichaam vanmorgen vergadert: laten wij samen opstaan, ons hoofd buigen voor God.

17 Onze hemelse Vader, wij als menselijke wezens vanmorgen en degenen die naar deze plaats van aanbidding zijn gekomen . . . Uw grote hand heeft onder ons bewogen en heeft van ons een van onze dierbare broeders genomen, van wie wij houden, en weten dat Gij hem hebt liefgehad. En U had een reden voor al dit, Here, of het zou niet op deze wijze zijn gebeurd, wetende dat onze Bijbel ons vertelt dat “alle dingen medewerken ten goede voor hen die God liefhebben.” En hij had Hem ook lief.

18 En we kijken om ons heen in de wereld en we zien de natuur op elke manier tot ons spreken dat het graf hem niet kan vasthouden, want op aarde heeft hij het doel gediend waarvoor U hem hierheen hebt gezonden. Hij was een goede, trouwe broeder.

19 Wij zien dat in het leven van de plantenwereld en in het leven van de zon die 's morgens opkomt om ons licht te geven. En in het midden van de dag komt hij op middelbare leeftijd. En dan 's avonds sterft hij weer, alleen om de volgende ochtend weer op te komen, fris en nieuw, want hij heeft Gods doel gediend.

20 We zien de bloemen als ze bloeien en de aarde verfraaien en de begrafeniszalen versieren, en de bruiloftszalen, en het doel dienen; haar hart te openen en vrijelijk honing te geven aan de bij en parfum aan de voorbijganger—schoonheid aan de zoekende. Geeft alles wat zij heeft in een dienst voor God; dan buigt ze haar kleine hoofdje. Maar wanneer het voorjaar komt, staat zij weer op, omdat het Gods doel heeft gediend.

21 Dan, in het aangezicht van de hele natuur, en de Bijbel, de belofte en de Heilige Geest, kunnen we ons blij verheugen in ons hart om te weten dat onze broeder Taylor eveneens, Here, Gods doel heeft gediend. En te zeggen dat hij niet weer zou opstaan, zou betekenen onze Bijbel, onze God en alle dingen die God ons heeft gegeven om naar te kijken, te ontkennen, om te weten dat er een opstanding is. Dus kijken wij uit naar de tijd dat wij hem weer zullen zien, wanneer hij jong en gezond is en nooit meer ziek of oud zal worden.

22 Zegen zijn dierbare vrouw, die trouwe metgezel van hem. Wat zullen wij hen missen, Here, als wij hen samen naar de vijver zien gaan en op de kleine bankjes daar zitten, aan het vissen en praten, en hoe zij samen een echt liefdespaar waren.

23 En nu weten we dat daar de grote dag op komst is, wanneer de helden van het geloof onder de grote triomfboog zullen marcheren en de engelen van . . . met lofzangen de lucht zullen vullen. We zullen hen weerzien op die plaats.

24 Tot dan, Here, geef ons moed. Zegen ons en help ons. We zullen broeder Taylor erg missen, en iedereen die naar deze kerk komt, als hij bij de deur zou staan en een plek zou vinden voor

de komer om het Woord van God te horen, om te gaan zitten in gemak en rust.

²⁵ Op de dag dat hij heenging, Here, bad ik dat de grote aartsengel van God daar bij de deur stond, om ook voor hem een plek te vinden, Here, zodat hij kon gaan zitten. Want er staat geschreven in de Bijbel: “De barmhartigen zullen barmhartigheid ontvangen.” Totdat wij hem zien, Here, mogen de herinneringen liefdevol in ons hart voortleven, tot op de dag dat we elkaar weer ontmoeten in het andere land. Door Jezus Christus’ naam vragen wij het. Amen.

²⁶ Hij zal erg gemist worden onder ons, en onder vreemden, enzovoort, die naar onze kerk komen, of ons gebouw hier, om te aanbidden. Moge zijn ziel in vrede rusten voor God tot die dag.

²⁷ Op een dag zal ook ieder van ons gaan, één voor één, totdat wij op die manier achtereenvolgens omvallen. Laten wij nu, terwijl wij tijd hebben en dat kunnen, ons voorbereiden op die tijd die komt, want wij weten niet wanneer het zal zijn. Wij weten niet wie de volgende zal zijn. Laten we zo leven dat op elke dag, dat als het ooit komt, het voor ons zal zijn, we gereed zullen zijn.

²⁸ Nu, ik zou graag aankondigingen willen doen. Nu, binnenkort, misschien, wellicht—ik heb nog niet met de beheerders gesproken sinds ik terug ben gekomen betreffende de toestand van de bouw van de—de kerk hier, of wat we als volgende moeten doen, om onze kerk te krijgen, zodat we onze bijeenkomst kunnen houden. Dan zal ik verdergaan (pardon) met de—de zeven zegels, en dan de zeven schalen en nog vele dingen waar we binnenkort op in zouden moeten gaan.

²⁹ En nu, aanstaande zondagochtend hoor ik in Elizabethtown, Kentucky te zijn bij broeder L.G. Hoover voor een—een inwijdingsdienst. En dat is om een nieuwe tabernakel in te wijden, of een tabernakel die zij hebben gekocht, in Elizabethtown, Kentucky. Over de N62 tot u in Elizabethtown komt, of over—ik bedoel de N31—of over de tolgeweg; precies bij de afslag, komt u in Elizabethtown. Het is ongeveer een uur. Het is ongeveer vijftig, zestig kilometer erheen. Ik geloof ongeveer zestig kilometer via de . . . op de N31 en ongeveer vijftig kilometer of zoiets de andere weg, over de tolgeweg. Het ligt aan Mulberry Street.

³⁰ De inwijdingsdienst. Broeder Hoover zal de gebruikelijke zondagsschool om 10:00 uur hebben. En ik zal de inwijdingsdienst prediken van 11.00 tot 12.00, aanstaande zondag, 11 november.

³¹ Op het aanplakbord daarbuiten hangt het—het nieuwsbericht erover. En het zal zijn op . . . U kunt de weg daarop vinden. Het is in de Mulberry Street. Of zij—ze geven de routebeschrijving op de . . . Het staat op het mededelingenbord daar, voor in de kerk

³² Vervolgens, op—op 22 november, moet ik in Shreveport, Louisiana zijn: de 22e, 23e, 24e, 25e en—en 26e. Vijf dagen denk ik, in Shreveport, Louisiana, in de Life Tabernacle. Dat is bij broeder Moore. Zij vieren hun gouden jubileum. De Pinksterzegen viel in Shreveport, Louisiana, vijftig jaar geleden op de 22e van deze maand. Vijftig jaar geleden dat de eerste Pinksterboodschap werd gepredikt. En viel. . . dat de Heilige Geest in Louisiana viel. En ze hebben een herdenking daarvan en dit is het gouden jubileum. En ik zal spreken tijdens dit jubileum voor vijf avonden bij broeder Moore in Shreveport—de Life Tabernacle.

³³ Hebt u enige vrienden daar in de omgeving, wel. . . aan wie u wilt schrijven of zo: 't zou fijn zijn hen erbij te hebben. En vertel ze gewoon over de bijeenkomsten die eraan komen.

³⁴ En de Life Tabernacle, als iemand daar ooit geweest is, bij broeder Moore—hij is een geweldige man. En er is een geweldige groep mensen, die oude zuiderlingen. Je kunt nauwelijks betere vinden. En dus, de Life Tabernacle—iedereen rond Shreveport kan u vertellen waar het is. Shreveport telt ongeveer 200.000 inwoners. En het is een mooie stad, en volop overnachtingsmogelijkheden. Dus. . .

³⁵ En de tabernakel is een grote tabernakel—een hele grote tabernakel. Het heeft een bovenverdieping en balkons en een begane grond en dan een verdieping daarboven. En er is gewoon volop ruimte. En recht tegenover het stadstheater dat plaats biedt aan 5.000. Net—net alsof u hier de straat oversteekt, naar het stadstheater.

³⁶ En dominee Jack T. Moore, of—oftewel de Life Tabernacle in Shreveport, Louisiana. Dat begint op de 22e. Dat zal zijn op woe-. . . donderdag t/m zondag. Donderdag, vrijdag, zaterdag, zondag—vier dagen in plaats van vijf. Mijn excuses. Dat is de 22e, 23e, 24e en 25e. Ik geloof dat het zo is—van november.

³⁷ En dan—we zullen dan weten wat er—wat we met de kerk hier gedaan hebben, en te weten komen hoe de kerk is gevorderd met het krijgen van haar gebouw. De aannemers vertellen ons dat ze er genoeg mensen voor kunnen inzetten, dat ze na ongeveer tien dagen het bijna zo ver kunnen hebben dat we eronder kunnen, ziet u—heel snel. En ze wachten alleen op de gemeente om te tekenen. Weet u—en we moeten zoveel parkeerruimte hebben en zoveel *hiervan*. En, oei, jongen, het is een hoop bureaucratische rompslomp waar je doorheen moet om te beginnen met iets te bouwen. Maar ik zou graag bij de kerk willen komen voordat ik weer terugga op het veld.

³⁸ Nu heb ik een oproep gekregen voor Tanganyika, Oeganda en daarzo. Joseph heeft de bijeenkomsten gepland om in februari te beginnen.

³⁹ En gisteren, toen ik binnenkwam, waren er enige broeders en zuster Thoms en anderen van overzee die waren aangekomen. En had . . . ik vond een briefje op mijn deur liggen, of—of een uitnodiging van een—een genootschap daar in Zuid-Afrika. Dus ik schrijf hen om erachter te komen wat er precies gedaan kan worden. Misschien als ik zo ver ben, kan ik even verder onderuit naar Zuid-Afrika, misschien tegen het laatste deel van februari en maart, rond die tijd.

⁴⁰ En we hopen de kerk klaar te krijgen zodat ik deze gemeentetijdperken nog kan behandelen, vóór—vóór de winter begint, indien mogelijk. Zo niet . . . of wanneer ik daarvandaan terug moet komen, als de Here Jezus vertoeft.

⁴¹ Ik luisterde gisteren, toen ik—ik geloof dat het eergisteren was—naar een band. Ik dacht dat ik het hier vanmorgen hoorde spelen. Een jonge broeder uit het zuiden had . . . Zijn moeder was in de samenkomst gekomen. Ze had een kwaadaardig gezwel op haar borst en ze was overschaduwd door de dood. En de Heilige Geest, in een van de recente bijeenkomsten, in Southern Pines was het geloof ik, of ergens, zei haar . . . vertelde over haar kwaadaardige gezwel en wie ze was en waar ze vandaan kwam. En zei dat ze een zoon had die teruggevallen was en dat hij een ongeluk zou krijgen en voor doodslag zou worden beschuldigd. En een heleboel van dat soort dingen. En deze kerel . . .

⁴² Het gebeurde allemaal precies zo. En haar kwaadaardige kanker, of kwaadaardig gezwel, liever gezegd, verliet haar. En een kwaadaardig gezwel is een kanker, dat weet u. Dus toen . . . het—het verliet haar. En de jongen werd beschuldigd van doodslag, en alles precies zoals de Heilige Geest het zei. En hij werd weer opnieuw tot Christus geleid. En hij maakte er een bandje van; en ik—ik hoorde het afspelen. Hebben jullie daarvan genoten—kleine, charmante Zuidelijke spreken? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Zei: “Hier onder in North Carolin’er,” zei die. O, ik hou daar gewoon van, die beste zuiderlingen. En hij had . . . De Here heeft hem gewoon verder gezegend. Hij zei: “Ik weet dat u zegt dat u geen leer predikt, broeder Branham, alleen aan uw samenkomst.” Zei: “Wij zijn deel van uw samenkomst.” Dus dat was heel lief van hem—om dat te zeggen.

⁴³ En nu: er is een foto—ik denk dat die vanochtend misschien op het aanplakbord hangt. Zo niet, zal Billy hem erop hangen. Vele malen is er gezegd, toen ik voor het eerst begon te spreken, dat ze zeiden: “Je verbeeldt het je gewoon, broeder Branham, dat je dat licht ziet—dat licht.” Er is waarschijnlijk nauwelijks . . .

⁴⁴ Er zijn misschien nog enkelen hier—de oudgedienden die het zich herinneren nog vóór de foto’s er ooit van werden gemaakt. Zijn er hier enigen die zich herinneren dat ik dat zei—heel lang geleden? Kijk. Slechts ongeveer vier of vijf handen. Zuster Spencer hier en broeder en zuster Slaughter en—en broeder

hier en broeder *daar*. Er zijn nog ongeveer vijf of zes van de oudgedienden over.

45 Welnu, na een poosje heeft het mechanische oog van die camera dat beeld vastgelegd. Dus het ging naar Washington D.C. en ging door de onderzoekers en kwam terug: “Geen dubbele belichting of wat ook.” Zei: “Het licht trof de lens.” Dat was George J. Lacy. U hebt zijn naam en handtekening erop. Ziet u?

46 Welnu, vaak hoort u mij over het gehoor kijken en zeggen: “Er is een donkere schaduw over *deze* persoon. Hij is overschaduwd door de dood.” Hoeveel hebben mij dat horen zeggen? Vele keren, ziet u, vele keren. Wel, het gebeurde toevallig dat de camera dát vastlegde. En dus hebben we dát hier.

47 De dame die gekomen was naar een zuster en haar had verteld, in de samenkomst in—in Carolina, waar we zo’n geweldige samenkomst hadden, in Southern Pines. En daar—de dame was stervende aan kanker aan beide borsten. En de dokters hadden haar opgegeven om te sterven. En de dame pakte gewoon haar toestel en nam de foto, net als ik haar vertelde wie ze was en waar ze vandaan kwam. En ik zei: “Er is een donkere schaduw over u. U bent overschaduwd door de dood.” En de dame maakt gewoon de foto hiervan. En daar is het, op het mechanische oog van de camera, legt de schaduw des doods vast.

48 Als enigen van jullie *De Tien Geboden* hebben gezien, en de doodsengel zagen, hoe die kwam aanzweven—die donkere, somber uitzierende schaduw: hij staat op deze foto. En ik denk dat het nu op het mededelingenbord hangt. Zo niet, kan Billy mij horen, wel, laat hem het dan op het mededelingenbord zetten. En het heeft de pijl die naar de persoon wijst. En de persoon . . . de schaduw verliet de vrouw, en werd op wonderbaarlijke wijze genezen. Maar er is, zoals een kap—een donkere rook—rondom en boven de dame verzameld als een kap, en aan die kanker hangend, op die manier, daar vandaan komend. Natuurlijk is dat de schaduw waar de dood naar binnen stroomt, van de kanker.

49 Wel, ongeacht hoezeer je ook probeert mensen de waarheid te vertellen, is er iemand die wantrouwig gaat zijn dat het niet de waarheid is. En als je altijd de waarheid vertelt, dan weet je dat je—dat je gelijk hebt.

50 Ik heb een vriend die een—een rancher is in het Westen. En—en de natuurbehoudorganisatie betaalde rond 4.000 dollar voor een sneeuwscooter om de kudde elanden te tellen die was achtergebleven bij de Troublesome Valley. Meneer Jeverez, die hier in de kerk zat—ik heb hem tot Christus geleid—een volslagen ongelovige. En u hebt me het verhaal horen vertellen over hoe we samen paardreden. En hij geloofde in niets behalve de ethiek van Darwin. “En dat die baby, maagdelijk geboren, onzin was.” En wij kampeerden laatst precies op de plek waar hij Christus aannam.

51 En dus, toen heeft deze man hen verteld; hij zei: “Nu, u hoeft die automobiel niet te kopen—die sneeuwmobiel.” Zei: “Ik zal u precies vertellen hoeveel elanden daarboven zitten.” Zei: “Het zijn er 19.” Zei: “Er waren 20. . . Er waren 21 en ik heb er 2 gedood.” En hij sprak tegen de jachttopziener. Je mag er maar één doden. Dus zei hij: “Er waren 21 en ik doodde er 2 van. Blijven er nog 19 over.”

En hij zei: “Ja, Jeff, ik weet dat je er 2 hebt gedood.”

Hij zei: “Dat heb ik ook.”

52 Wel, ze namen de sneeuwscooter, gingen daarboven—er waren 19 stuks elanden. Hij zei: “Billy, vertel een man gewoon de waarheid; hij zal het niet geloven.”

53 Dus zo is het ongeveer. Je kunt mensen de waarheid vertellen en nog zullen ze. . . Er is zoveel misverstand en—en leugens over dingen geweest totdat ze niet geloven dat je de waarheid vertelt terwijl je hen de waarheid vertelt. Ziet u?

54 Maar we zijn zo dankbaar dat we een hemelse Vader hebben die die waarheid bevestigt, met een bevestiging. Dat het waar is. Dus dan, als dit mijn laatste dag op aarde zou zijn: de. . . zelfs het wetenschappelijk onderzoek en bewijzen hebben bewezen dat ik de waarheid heb verteld over deze dingen. Dat klopt. Het is de waarheid. Dus het zal waarschijnlijk op het mededelingenbord staan. Billy, ben je daar in de kamer? Heb je het in je hand—de foto? En als je hem hebt, wel, breng hem hierheen, dan kun je hem hier ophangen—ze zouden hem waarschijnlijk zien. Wel, ik weet het niet. Of er een lamp op het—op het bord zou schijnen.

55 En hier is de—hier is de foto, hier. Ik geloof dat je het niet kunt zien. Maar *hier* kun je de schaduwkap van de dood zien over het hoofd van die vrouw. En hier is de beschrijving ervan, *hierzo*, waar de dame de foto nam, en om te zien of het daadwerkelijk te zien was. En daar is het: op. . . daarop. Het is een schaduw des doods als een kap.

56 Ziet u de vrouw, die daar? U hebt het gezien, geloof ik, broeder Neville, nietwaar? [Broeder Neville zegt: “Ja.”—Red.] Mm-hm.

57 Dus Billy zal het waarschijnlijk op het mededelingenbord zetten, als je dat wilt, Billy. Kom hem halen en breng hem mee naar voren en hang hem op het bord, zodat iedereen hem kan zien als ze naar buiten gaan. Hij of Doc, een van beiden. Nu: ik dacht dat het misschien duidelijk genoeg te zien zou zijn, maar er is te veel donker voor dat soort foto. Maar hij zal hem daarginds hebben zodat u hem kunt zien als ze naar buiten gaan.

Nu: denk aan al de aankondigingen.

58 En nu, vanmorgen dacht ik dat we misschien een beetje zouden spreken over iets om de gemeente te bemoedigen— iets dat u meer. . .

59 [Broeder Doc Branham zegt: “Wilt u die spotje?”—Red.] Wat blief? [“Wilt u dat spotje erop?”] Ja, Doc, als je dat zou. Dat is misschien goed.

60 Ik wil dit hier gebruiken. Ik had. . . Sommigen hadden hem niet om aan te zetten, van vorige week, dus we dachten dat het misschien iets beter zou zijn voor vandaag. Ik wilde erover spreken, omdat het betrekking had op een—een droom die een zuster had.

61 Ik vraag me af of zuster Shepherd vanmorgen in de kerk is. Ik heb haar laatst 's avonds ontmoet. En de eerste keer dat ik de vrouw zag, eigenlijk—ik wist niet eens wie ze was. Is ze er? Ik geloof van niet. Ja. Zou u het erg vinden—zou het te veel gevraagd zijn als ik naar die droom verwees, zuster Shepherd? U zou het niet erg vinden, wel? Goed. Dat is goed.

En voordat we daarop ingaan, laten we ons hoofd nu opnieuw buigen.

62 Genadige hemelse Vader, aan U geven wij lofprijzing voor al Uw goedheid en barmhartigheid. En nu, breng ons tot rust, Here, zodat wij het Woord van de levende God mogen bestuderen, zoals het tot ons komt door visioenen en wordt bevestigd door de Heilige Geest, ondersteund door de Bijbel. Dus bidden wij dat U ons inzicht zult geven, zodat wij mogen weten wat te doen in deze laatste dagen als wij zien hoe de boze machten ons nu omsingelen. De strijd—de laatste strijd staat op het punt gestreden te worden. Help ons, Here; als echte strijders—sterk; laat ons het schild van geloof omhoog houden, met het Woord van God, het Zwaard, en voorwaarts gaan. In Jezus' naam. Amen.

63 Nu: denkend aan voorwaarts gaan—een strijd: zoals een—een strijd in strijdformatie, gereed om in actie te komen; een—een echte strijd om de strijd van het geloof te strijden.

64 Zuster Shepherd hier, en broeder Shepherd, die zeer genadige vrienden van ons zijn en die naar deze tabernakel komen. En zij zijn dierbare kinderen van God. En—en deze, zuster Shepherd, toen ik mijn post aan het ophalen was, het soort dat Billy kan beantwoorden, gewoon iemand die zegt: “Stuur me *zoveel* gebedsdoekjes.” En ik bid erover. Hij antwoordt ze gewoon terug. Maar wanneer het een persoonlijke brief is, moet ik die zelf beantwoorden, ziet u. Dus ik haalde mijn persoonlijke post op; en dus nam ik het mee naar huis. En ik las daarin; er stond: “Van zuster Shepherd.” En het was een droom die ze had gehad, van. . . van enkele maanden geleden. En ze kon het nooit helemaal krijgen, tot twee of drie zondagen geleden, toen ik les gaf over deze—deze *Zeven gemeentetijdperken* en—en de zeven vruchten, II Petrus, hoe het ervoor nodig is, II Petrus 1: “Om aan ons geloof toe te voegen.” Ziet u?

65 Het eerste, als fundament, is geloof. Ten tweede: voeg aan uw geloof deugd toe; aan uw deugd, kennis; van

kennis, matigheid; van matigheid, geduld; aan geduld, godsvrucht; en van godsvrucht broederlijke liefde—broederlijke vriendelijkheid; en dan liefde als de deksteen. Zeven van die dingen. Zeven gemeentetijdperken, ziet u, en zeven sterren van de gemeentetijdperken, en dit alles wordt tezamen getemperd door de Heilige Geest.

⁶⁶ Nu, dat is wat er nodig is om een dienaar van Christus te worden. Christus bouwt Zijn gemeente in zeven gemeentetijdperken; Zijn bruid—een persoon, vrouw, gemeente. Zeven gemeentetijdperken vormen en maken de Bruid. Sommigen uit *dit* tijdperk en sommigen uit *dat* tijdperk en sommigen uit *dat* tijdperk en allemaal samen, en vormen het als een piramide.

⁶⁷ Zoals Henoch, die de piramiden bouwde, zoals wij geloven. En de deksteen werd er nooit bovenop geplaatst, omdat de hoofdsteen werd verworpen. En wij namen nu, niet als leerstelling, maar om het te begrijpen—gewoon voor de gemeente hier. Dat deze. . .

⁶⁸ God vervolmaakt Zichzelf in drie. Hij vervolmaakt Zichzelf in “Vader, Zoon, Heilige Geest”, drie functies van één God. Hij vervolmaakt Zichzelf in “rechtvaardiging, heiliging, doop met de Heilige Geest”, komt volmaakt, werken van genade. Hij vervolmaakt Zichzelf in drie komsten: de eerste keer om Zijn bruid te verlossen; de tweede keer om Zijn bruid te ontvangen; de derde keer, in het millennium, met Zijn bruid. En alles wordt vervolmaakt in drieën. En zeven is het aanbiddingsgetal van God. God wordt aanbeden in zeven—voltooid—nu: vervolmaakt en voltooid.

⁶⁹ En het vreemde was—niet om dit erbij te halen, maar alleen om het u te laten zien: het laatste hert dat ik kreeg had vijf geweipunten aan de ene kant en drie aan de andere kant; ziet u: genade en volmaaktheid.

⁷⁰ Nu, let op, wat dit betreft: dat Christus. . . God schreef drie Bijbels. De eerste Bijbel was in de hemel, genaamd de dierenriem. Nu, als u het boek Job niet kent, vergeet het dan maar, omdat. . . want Job is degene die het uitlegt: hoe hij omhoogkeek en hij die dingen in de hemel benoemde.

⁷¹ En let op: in de dierenriem—waar begon het mee? Het eerste in de dierenriem is de maagd. Het laatste in de dierenriem is Leo de leeuw. De eerste komst van Christus, door de maagd. De tweede komst: Leo de leeuw, de Leeuw van de stam van Juda.

⁷² Vervolgens heeft Henoch in zijn tijd, of toen, destijds, de piramide voltooid. En het zou. . . Natuurlijk hebben we geen tijd om een achtergrond te geven en te laten zien hoe die piramide door de kamers omhoog liep enzovoort. Het spreekt rechtstreeks tot aan de eindtijd nu. Ze bevinden zich in de koningskamer nu, volgens de afmetingen. Maar de hoofdsteen werd nooit op de piramide geplaatst. En die past perfect,

architectonisch gezien of—of qua metselwerk; tot zelfs een . . . het dunne scheermesblaadje . . . Ze weten niet hoe ze het ooit hebben gebouwd—begrijpen het niet— hoe het ooit kon . . . een scheermesje in de voegen past waar dat mortel zou moeten zitten. En er zit geen mortel in. Het is gewoon volmaakt in elkaar gezet.

⁷³ Dus dat is wat het is wanneer Christus en de gemeente één worden. Er zit geen mortel tussen. Er zit niets tussen; alleen God en de persoon. God, Christus, en de persoon.

⁷⁴ Nu: maar de hoofdsteen—ze hebben het nooit gevonden. U kent de Stone of Scone die ze in Engeland hebben, om de koningen in te wijden, of om—om ze te kronen, enzovoort. Maar de hoofdsteen . . .

⁷⁵ Let eens op het Amerikaanse dollarbiljet. U zult zien als . . . op het Amerikaanse dollarbiljet, aan de ene kant, de linkerkant, staat het Amerikaanse zegel—een adelaar met de . . . met speren in zijn hand; aan de tweede kant . . . dit wordt het zegel “van de Verenigde Staten” genoemd. Maar aan de kant ernaast staat de piramide; en daarboven een groot oog; en hieronder staat: “Het grootzegel”. Waarom zou het “het grootzegel” zijn in dit land, zelfs boven het zegel van ons land? Ziet u?

⁷⁶ Ongeacht wat u ook doet, God laat het hoe dan ook spreken. Ziet u? Hij laat de zondaar erover spreken. Hij laat het land erover spreken. Alles moet van Hem spreken. Of u—of u het wilt geloven of niet. Het is er toch.

⁷⁷ Nu, merk op: daar zit een oog in—het oog van God. En omdat de afdekking er niet afkwam, het Hoofdzegel, omdat het werd afgewezen, wat de Zoon van God was; de Hoeksteen van het gebouw—het Hoofdzegel van de piramide—en al dit. Nu: nu, ik ben . . . Ik hou er niet van om . . .

⁷⁸ Soms nemen ze deze dingen op en komt het terecht bij broeders in kerken, van andere kerken. En wanneer ze dat doen, dan krijgen de broeders soms de verkeerde indruk, dat ik iets over broeders zeg. Maar dat doe ik niet. Ik . . . Als u slechts kon luisteren en begrijpen, ziet u: ik spreek niet tegen enige broeder. Want dat is niet betamelijk voor broeders, om tegen elkaar te spreken. We behoren vóór elkaar te spreken, niet tegen elkaar.

⁷⁹ Maar wanneer ik soms spreek over een bepaalde organisatie, zoals Presbyterianen, Methodisten, enzovoort, zeggen ze: “Ziet u, hij is ertegen.” Ik ben niet tegen de broeder daarin of de zuster daarin. Het systeem dat de broederschap verdeelt, is waar ik tegen spreek. Gods kinderen zijn één familie en niet—en niet verschillende groepen.

⁸⁰ En sommigen van hen zeggen: “Ik zal er niets mee te maken hebben, want dat is Presbyteriaans. En ik ben Methodist.” Ziet u? Nu, dat is niet . . . Ziet u? Het is het systeem van die organisatie dat die broederschap opbreekt. Ziet u?

⁸¹ Nu, dat . . . zoals ik zei: als u de rivier zou afvaren in een oude, gammal uitziende boot en de watervallen probeerde te passeren—en ik weet dat dat niet gaat lukken—wel, dan schreeuw ik niet om u te berispen. Ik probeer u uit die boot te krijgen. Ziet u? Want het is de boot die zal gaan breken en—en—en u zult alleen worden achtergelaten in het water. Dus—dus het is niet—het is niet de broeder in de boot, maar ik sta te schreeuwen naar de broeder toe om hem te laten zien wat er staat te gebeuren.

⁸² Wel, al deze systemen die mensen hebben gemaakt in wat ze bereikt hebben, moeten uiteenvallen. Dat is alles. Ze moeten komen . . . We moeten komen tot eenheid, tot broederschap. Dat is mijn doel in het leven geweest: om te proberen ze te verenigen, en niet een organisatie te verbreken, maar hen hun ideeën te laten vallen en broeders te zijn voor iedere wedergeboren Christen. Ziet u? Dat—dat is het idee. Dat is waar ik heb gestaan; welnu: als de broeders dat zouden merken. Ik . . .

⁸³ Velen van onze broeders, zelfs in onze Volle Evangeliegelederen: zij geloven niet dat de Baptisten en Methodisten en de Lutheranen en zij allen een kans hebben. Maar ik . . . nu, misschien hebben zij gelijk, maar ik ben het er niet mee eens. Ik geloof dat het tijdperk hier, van het Lutherse tijdperk, in dit tijdperk *hier*, dat geloof ik het Sardestijdperk werd genoemd. En toen het Filadelfia-tijdperk voor de Methodisten. En toen het Pinkster-Laodicea-tijdperk. Ik geloof dat dat tijdperken zijn; en God, in elk van die tijdperken, een uitverkoren volk heeft genomen. En daarin, zoals Hebreëën 11 zegt, “dat zij, zonder ons, niet vervolmaakt worden.” Ziet u? Maar nu is de gemeente van *dit* gekomen, altijd in een minderheid komend, totdat ze uiteindelijk in het Pinkstertijdperk is.

⁸⁴ Nu, de reden dat ik dit zeg: zodat u een idee mag krijgen van wat de zuster droomde. En haar droom is zeker vergelijkbaar met wat ik heb onderwezen.

⁸⁵ Merk op: nu, hier: nu, al deze dingen die I Petrus, het 6e en 7e vers, u zegt, van . . . door uw geloof . . . (dat komt eerst). Nu, ik zeg dat mensen beweren deze deugden te hebben zonder zelfs maar wedergeboren te zijn. En ik geloof dat ik een grove opmerking heb gemaakt en zei “dat het als een merel is die pauwenveren in zichzelf probeert te steken en van zichzelf een pauw probeert te maken.” Dat lukt hem niet. Er moet een natuurlijke veer zijn die uit hem groeit. De binnenkant van hem moet die veer laten uitkomen.

⁸⁶ En altijd—en ik werd er altijd van beschuldigd streng te zijn tegen onze zusters over kortgeknipt haar te hebben en make-up over hun hele gezicht en zo. Ik werd er altijd van beschuldigd streng te zijn tegen onze zusters. Het—het is niet dat ik daar iets op tegen heb. Ik zeg niet dat de vrouw geen goede vrouw is, dat ze een straatprostitutie is of zoiets. Dat is mijn houding niet. Maar

het is dit: wanneer ze zoveel kunstmatigs aan de buitenkant doet, laat het zien dat er een hoop kunstmatigs aan de binnenkant zit, ziet u, waar het gevuld zou moeten zijn met Christus. Want de buitenkant drukt altijd uit wat er aan de binnenkant zit. “Aan hun vruchten kent u hen.” Ziet u? En waar Christus daarbinnen zou moeten zijn, en om te geven om de . . . God, en om te geven om andere dingen in plaats van zoveel kunstmatige poespas en, u weet wel, groene oogleden, en onmenselijk uitziend en al dat soort dingen. Ik ben er gewoon niet vóór, en ik geloof de Bijbel ook niet, dus ik hou ervan gewoon te zijn wat we zijn.

⁸⁷ Merk op—nu, als ze geen vingernagels heeft en er wat wil opdoen; als ze geen tanden heeft en er wat nodig heeft; geen arm hebt en u er een nodig hebt; geen haar hebt en u er wat nodig hebt—u deze dingen niet hebt: dat is anders. Maar wanneer je je echte, goede tanden uittrekt omdat ze gewoon niet zo wit zijn als ze zouden moeten zijn, dan heb je verkeerd gedaan. Als je rood haar hebt en je wilt zwart haar en je gaat hierheen om het zwart te kleuren alleen maar om het te doen, heb je verkeerd gedaan. Ja—dat denk ik. Maar het belangrijkste . . . Er is daar geen Schriftplaats voor. Alleen, om je haar eraf te knippen van je haar: daar is een Schriftplaats voor, jawel—hebben daar genoeg voor; dus dan willen we er zeker van zijn dat dát juist is; nu.

⁸⁸ Nu, onze zuster, toen ze droomde: zij droomde dat zij . . . Nou, om mee te beginnen was zij verontrust. “Wat heeft het voor zin om door te gaan en te proberen door het leven te worstelen als God van ons eist dat wij de Heilige Geest ontvangen en wij die niet hebben?” Nu, ik denk niet . . .

⁸⁹ Het kan zijn dat ze dit opnemen. Maar als ze niet . . . Als ze het doen, het is voor de gemeente alleen. Ziet u? Nu, en als er een broeder dit in handen krijgt, en u mijn stem hoort, broeder, hierover, bedenk: ik geef gewoon les aan mijn gemeente. Gaat u altijd, voor uw samenkomst, de—de banden na, en als u niet wilt dat uw gemeente ze hoort, laat ze ze niet horen. Maar ik—ik probeer alleen maar tegen deze kleine groep hier te zeggen die ik—die broeder Neville en ik door de Heilige Geest proberen te . . . herder van proberen te zijn, en ze te onderwijzen.

⁹⁰ Nu, er zijn een aantal van deze dingen waar u het misschien volstrekt niet mee eens bent. Dus als dat zo is, net zoals ik altijd gezegd heb over wanneer je gebraden kip eet: “Als je het botje tegenkomt, gooi je de kip niet weg. Je gooit het botje weg.” Dus doe dat altijd. “Als je kersentaart eet en je een pitje tegenkomt, zou je de taart niet weggooien. Je gooit alleen het pitje weg.” Dus doet u hetzelfde als u naar dit luistert.

⁹¹ Nu, ik—ik geloof dat . . . dat de—de reden dat er zoveel verwarring vandaag de dag is over de Heilige Geest: het wordt niet correct onderwezen. Ik geloof dat de doop wordt onderwezen . . . en gewoon “de doop” zeggen.

⁹² Maar dan worden...zoals wanneer je “auto” zegt. Maar nu—ik heb verscheidene monteurs in deze gemeente en ik weet er niets over. Dus als ik een fout maak, broeders, ben ik... Bedenk: ik ben geen monteur. Er moeten spoelen zijn en bougies en contactpunten en kleppen en al het andere waaruit de auto bestaat.

⁹³ En wanneer u het hebt over de doop van de Heilige Geest, is er veel dat daarmee gepaard gaat. Hm? Ziet u? Er is veel dat daarmee gepaard gaat. En hier is wat ik denk dat God aan het bewijzen is: de Heilige Geest is hier. Ziet u?

⁹⁴ Nu, Petrus zei: eerst: “Geloof.” Nu, let er heel goed op. We gaan dit even onderwijzen. Geloof, nu, is uw eerste. En voeg aan uw geloof deugd toe; aan uw deugd, kennis; aan uw kennis, zelfbeheersing; aan uw zelfbeheersing, geduld; aan uw geduld, godsvrucht; aan uw godsvrucht, broederlijke liefde, broederlijke vriendelijkheid; en dan liefde. En ieder weet dat liefde God is. “God is liefde.” Ziet u?

⁹⁵ Nu: dat...dan, van hieruit—en dit vervolgens in de zeven gemeentetijdperken brengend. God bouwt, in zeven gemeentetijdperken, een bruid voor Christus; door de Filadelfia-, Thyatira- en Pergamum- en Smyrna- en Efeze-... Een gemeentetijdperk waarvan Jezus zei: “Als de—als de Bruidgom in de eerste wacht komt of in de zevende wacht, ontwaakt al deze maagden.” Zij waren...Zij werden wakker—de maagden van Efeze, Smyrna, Pergamum, Thyatira, Sardes, Filadelfia en Laodicea. Hebt u dat opgemerkt? Het was het zevende tijdperk toen Hij kwam en die slapende maagden wakker maakte. Dat brengt ze helemaal terug tot *hier*. Ziet u? Want zodoende, door de jaren heen, tijdperken heen, heeft Hij een bruid gebouwd—een bruid geboren doen worden, een bruid verwekt, op aarde, voor Christus. En op dezelfde manier waarop Hij deze bruid verwekt, heeft Hij individuen verwekt.

⁹⁶ Nu: ik geef dit als achtergrond, zodat u het zult zien wanneer de zuster haar droom wordt verteld.

⁹⁷ Nu: deze dingen hier moeten absoluut in de Christen zijn voordat de Heilige Geest ze ooit verzegelt; voordat dit er bovenop neerkomt en een complete eenheid vormt.

⁹⁸ Nu, onze zuster haar droom nu. Zij maakte zich zorgen of zij de Heilige Geest wel of niet had; toen zij neer ging liggen op de bedbank waar haar man een krant zat te lezen. En zij heeft kleintjes, net als ik, en ze maken altijd lawaai en zo. En dus, zodoende—ze viel in slaap gedurende ongeveer tien of vijftien minuten. En ze droomde. En ze kon het maar niet begrijpen, of het allemaal vatten, van een jaar geleden bijna, totdat deze boodschap werd onderwezen. Toen, terwijl ik het onderwees, kwam het allemaal tot haar terug. En ze droomde dat ze aan het bidden was.

99 Ze liep eerst over de vloer, vóór ze droomde, en wong haar handen en dacht: ‘Here, héb ik de Heilige Geest? Kunt U het mij bewijzen? Sommigen zeggen: ‘Omdat ik heb gejuicht.’ Of sommigen zeiden: ‘Omdat ik in tongen sprak.’ En wij geloven daar allemaal in. Maar heb ik het echt?’

100 Ik geloof in al die dingen: die deugden— spreken in tongen en juichen en allerlei vertoningen. Ik geloof er volledig in. Maar als het daar is zonder *dit*, is er iets mis. Ziet u? Nu, ziet u—ziet u; u—u hebt een leeg huis. Let op.

101 En zij maakte zich er zorgen over, dus ging ze gewoon op de slaapbank liggen waar haar man aan het lezen was en ze viel in slaap.

102 En ze droomde dat ze boven op een berg was. En op deze berg, voor zover . . . Ik heb het briefje niet voor me—maar ik denk dat het zo gaat. Ze droomde dat ze een—een soort bak uit gesteente zag—zoals een—een geraamte, dat precies boven op deze berg stond. En haar man was vlak achter haar. En ze zag een grote man daar staan, met werkkleding aan, mouwen opgestroopt, en hij schepte het zuiverste water dat ze ooit had gezien en goot het in deze kist, deze stenen bak, die boven op de berg stond. En de stenen bak kon het water niet vasthouden. En het liep er rechtstreeks uit en borrelde gewoon al het afval eruit en de takken en alles wat erin zat en borrelde het eruit en het rolde de berg af. En het rolde over haar voeten en zij stond middenin dat spul, alleen bleef het niet aan haar plakken.

103 En—en toen vroeg zij waarom de bak het niet kon vasthouden en de man zei: “Dat is geen water. Dat is de Heilige Geest; en,” zei, “niets kan het vasthouden.” En, zei: toen ging hij terug en haalde nog een grote emmer, en die zat vol honing— en goot de honing erin—zei: “Nu zal het dit wel binnenhouden.” En zij dacht dat de bak zou, de stenen bak, zou barsten en de honing zou laten wegstromen, maar dat gebeurde niet. Het bleef uiteindelijk aan elkaar kleven en hield het erin.

104 Zij draaide zich om en ging de berg af. Toen ze de berg afging, stopte ze onderaan de berg en keek achterom. Zij zag vijf stromen van dit zuivere, kristalheldere water—niet verontreinigd door de dingen, waar het doorheen was gegaan— nog steeds zuiver en helder—en het kwam snel. Daarna vertraagde het. Toen verdween het bijna; en ze vroeg zich af of het ooit de voet van de berg zou bereiken—vijf stromen. En ze werd wakker.

105 Ik denk dat dat zo ongeveer klopt, nietwaar, zuster Shepherd?

106 Nu, ik had maar net de brief opgepakt en hem opengemaakt—vóór ik hem las, zag ik haar droom.

107 Dat is hoe dromen worden uitgelegd. Nu, velen van u zijn naar mij toegekomen met dromen en zeggen mij dingen over dromen; en ik zeg: “Wacht eens even. U hebt het niet allemaal

verteld.” Ziet u? En zou teruggaan en het oppakken. Dan, als u niet kunt vertellen wat u gedroomd hebt, hoe weet u dan of de uitleg klopt of niet? Ziet u? U moet. . . u moet de droom zien. Een visioen moet de droom tonen. En wanneer u de droom ziet die de persoon droomde en het ze kunt vertellen voordat ze het u vertellen, dan weet u de uitleg.

108 Wel, ik geloof dat dat ook in de Schrift staat: Daniël één keer. Was dat niet zo? Zei. . . Ja. Ik geloof dat ik daar net toevallig aan dacht. Ziet u?

109 Maar u ziet altijd de droom; nu. . . als de uitleg juist is. Als iemand u een droom begint te vertellen, kunt u ze gewoon onderbreken en zeggen: “Wacht even. Het was *zo en zo*. Het was *zo en zo* plus *zo en zo*.”

En dan zegt u: “Dat klopt precies.” Ziet u?

110 Een man, laatst nog, probeerde me een droom te vertellen die hij had gedroomd. Hij zei: “Wel,” hij zei. . .

Ik zei: “Nu, broeder, waarom hebt u dat andere deel weggelaten?”

Hij zei: “Welk ander deel?”

111 Ik zei: “U droomde dat u een steen omhoog in de lucht gooide en dat ik erop schoot en er iets van in mijn oog kreeg.”

112 Hij zei: “Dat is precies de waarheid, broeder Branham.” En ze hebben gisteren pas het laatste deel ervan uitgepikt. Mm-hm.

113 Dus, daar hebt u het. Ziet u? Ziet u? Waarom. . .? Vertelt u er niet de waarheid over, maar, ziet u, het openbaart zich altijd weer, wat. . . vertelt u uw droom—wat u hebt gedroomd. Dan weet u dat het klopt.

114 Nu: hier is de uitleg van haar droom. Ze maakte zich zorgen over de Heilige Geest. Nu, in zoverre dat zij de bak zag, boven aan de berg, dat hij bestond uit rots. Rotsbak is *rots*, “belijdenis”. Nu: zoals Jezus zei, in de Schrift. Hij zei—Petrus zei. . . “Wie. . .” Jezus zei: “Wie zeggen de mensen dat Ik, de Zoon des mensen, ben?”

“Een zei: Gij zijt ‘Elias’ en ‘Mozes’ enzovoort.”

En, Hij zei: “Maar wie zegt u dat Ik ben?”

Hij zei: “Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God.”

115 Nu, sommige mensen zeggen—nu, de Katholieke Kerk zegt, de Rooms-Katholieke Kerk, zegt dat Zijn belij-. . . “Wat de rots was—dat Jezus zei: ‘Op deze rots zal Ik Mijn gemeente bouwen en de poorten van de hel zullen haar niet overweldigen.’” Zij zeiden “dat het op Petrus was. En dat Petrus die rots was, want *Petrus* betekent ‘kleine steen’. ‘Op deze kleine steen zal Ik Mijn gemeente bouwen.’” En op Petrus hebben zij—apostolische opvolging—hebben zij de gemeente gebouwd.

116 Dan: de Protestantse kerk zegt: “Dat is fout. Dat het op Zichzelf was dat Hij de gemeente bouwde.”

117 Nu, niet om in tegenspraak te zijn, maar ik... naar mijn zienswijze is het allebei fout. Want, Hij heeft haar nooit op Petrus gebouwd, noch heeft Hij haar op Zichzelf gebouwd, maar het is op Petrus' openbaring van Wie Hij was. Ziet u?

“Wie zeggen mensen dat Ik, de Zoon des mensen...?”

“Gij zijt Christus, de Zoon van de levende God.”

118 “Zalig zijt gij, Simon, zoon van Jonas. Vlees en bloed heeft u dit niet geopenbaard,” een of ander seminarie, ziet u, “maar Mijn Vader, die in de hemel is, heeft het u geopenbaard. Gij zijt Petrus. Op deze rots, van belijdenis, op deze openbaring, zal Ik Mijn gemeente bouwen.”

119 En dat is zo geweest, elk gemeentetijdperk heeft die rots-belijdenis gehad, tot aan deze rots-belijdenis van Laodicea.

120 En nu: u kunt geen heilige kerk maken. Er bestaat niet zoiets als een heilige kerk of heilige organisatie. De Heilige Geest kan erin gepredikt worden, maar daarin vindt u goed en slecht, rebellen, onverschilligen en al het andere. Dus een organisatie zal niet standhouden. U kunt niet zeggen: “Wij hebben het. Geen van de anderen heeft het.” Nee meneer. De Heilige Geest wordt uitgestort op individuen. Het is het individu.

121 Dus, daarom: de rots—deze Pinkstergemeente der laatste dagen, die de Heilige Geest heeft ontvangen, zoals zij in het begin. Door al de tijdperken heen ontvingen zij de Heilige Geest, maar niet in de mate waarin ze die nu hebben, want het is een herstel van het eerste. Zoals we de kandelaars namen, Alfa en Omega: hoe zij de eerste kaars aanstaken, het hoger en hoger ging en zwakker en zwakker werd en toen weer terugkwam. Ziet u? De eerste en laatste, enzovoort.

122 Nu: maar in dit gemeentetijdperk wordt de boodschap in de gemeente uitgestort. Maar het gemeente-lichaam zelf, in het geheel genomen, zoals de...

123 Deze tabernakel, zullen we zeggen. (Dat is waar zij naar de kerk komt.) Deze tabernakel is geen Heilige Geest-tabernakel. Zoiets bestaat niet. Individuen die naar deze kerk komen zijn Heilige Geest-tabernakels. Zij zijn tabernakels die de Heilige Geest bevatten, maar niet de kerk in het lichaam, een groep. Daarom stroomt het eruit.

124 Maar wat...deze man die het water uitgoot, de boodschapper aan de gemeente, die de boodschap in de gemeente goot—maar wat deed het water? Het liet al het vuil dat erin zat weggolken. Dat is wat de Heilige Geest doet: kookt het eruit; nu.

125 Nu, de honing stond voor broederlijke liefde—broederlijke vriendelijkheid—wat dit tijdperk is. Wat ik zojuist verteld heb,

ziet u—over broederlijke vriendelijkheid, het tijdperk waarin we nu leven.

¹²⁶ Nu: u zou mogen zeggen: “Kijk, ik—ik—ik mag broeder Neville helemaal niet. Of: “Ik mag broeder Jones helemaal niet. Ik mag broeder *die en die* niet,” en zoiets dergelijks. Maar laat hem maar iets overkomen—broeder, uw hart is gebroken. U gaat er zowat kapot aan. Ziet u? Wij kunnen broederlijke vriendelijkheid verkrijgen en medegevoel voor elkaar. Ziet u? Maar voor het behouden van . . . in een groep mensen. . .

¹²⁷ Waarom geeft u om die broeder? Omdat u brood met hem hebt gebroken hier bij het altaar, zoals u dat vanavond zult doen. U hebt gemeenschap met hem gehad. U hebt hem de hand geschud. U hebt met hem aanbeden. Hij is uw broeder. En hij zou iets in het vlees kunnen doen waar u het niet mee eens zou zijn, omdat u gewoon wat wegblijft (wat u niet hoort te doen), maar hem een beetje mijdt. Maar diep in uw hart, als er iets met die broeder gebeurde, zou u doodongelukkig zijn—of die zuster.

¹²⁸ Ik—ik ben een oude man. Ik was ooit jong en nu ben ik oud. Ik heb het door de tijd heen zien gebeuren. Hoor mensen zeggen: “Ik wil gewoon niets meer met hem te maken hebben.” En overkomt die man iets, kan hij er bijna niet tegen. Hij denkt: “O God, ik heb mijn dierbare broeder laten gaan zonder vriendschap met hem te sluiten.” Ziet u? Zie? Ziet u? Het is broederlijke liefde. Het lijkt alsof het niet blijft plakken, maar het blijft wel plakken. De honing—het blijft plakken.

¹²⁹ Nu, in zoverre dat zij daarvandaan kwam, de heuvel af, naar de voet van de heuvel— nu gutste dit heerlijke water over de heuvels in vijf stromen. Nu, vijf is het getal van genade; J-e-z-u-s, g-e-l-o-o-f, g-e-n-a-d-e. Ziet u? Vijf is het getal van genade. Vijf stromen stroomden van hierboven bij de trog, *hierlangs*, omlaag.

¹³⁰ Elkeen van deze tijdperken had die rots-belijdenis. De heiligen slapen, wachten, wachten, wachten, wachten, ziet u, tot aan dit tijdperk; maar spoedig zal de Heilige Geest, uitgestort door Christus, komen en de gemeente verzegelen. Dan zal de gemeente worden opgenomen. Het zal een volledige eenheid van God zijn: een bruid, voor Christus, die het Hoofd van alle dingen zal zijn. Volgt u mij nu? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.]

¹³¹ Nu, zij vroeg zich af. . . Nu, in haar droom vroeg zij zich af: “Zou deze kleine stroom. . . Zou deze kleine stroom ooit tot onderaan komen?” Ziet u? Het droogde op. Nu, omdat zijzelf. . . Nu, dit is wat ik wil dat u nu pakt. Zijzelf vroeg het zich af over haarzelf: “Had zij de Heilige Geest?”

¹³² Nu, ik vermeed dit een paar dagen geleden te zeggen, omdat ik dacht dat de gemeente geestelijk genoeg zou zijn om het te vatten. En misschien kan ik deze band nu beter afzetten, maar. . . want ik wil niet dat het onder broeders terecht komt. Maar je zou in tongen kunnen spreken, je zou kunnen juichen,

je zou kunnen dansen, je zou duivels kunnen uitdrijven, alles kunnen doen wat je wilt, en nog steeds niet de Heilige Geest hebben.

133 Kwamen die discipelen niet terug met vreugde en gejuich omdat de duivels aan hen onderworpen waren, en Jezus... en onder hen was Judas?

134 Zei Jezus niet: "In die dag," als Hij kwam, dat "velen tot Mij zullen komen en zeggen: 'Here, heb ik niet duivels uitgeworpen en in Uw naam machtige werken gedaan?' En Ik zal zeggen: 'Ga weg van Mij, gij werkers der ongerechtigheid. Ik heb u niet gekend.'" Die dingen zijn geen indicaties van de Heilige Geest.

"Aan hun vrucht zult u hen kennen."

135 Nu: u zegt: "Broeder Branham, zullen wij—horen wij in tongen te spreken?" Absoluut. Dat zijn gaven van God. Maar die gaven van God zonder deze deugden erin vormen een struikelblok voor de ongelovige. Het wordt niet door God aanvaard.

136 *Dit* moet eerst wezen. En wanneer u geloof hebt, deugd, kennis, matigheid, geduld, godsvrucht en broederlijke liefde, dan komt de Heilige Geest neer en verzegelt u als een eenheid—net zoals Hij de gemeente-tijdperken als een eenheid verzegelt. De wijze waarop Hij Zijn bruid vormt is de wijze waarop Hij Zijn individu vormt; gemaakt van dezelfde stof, zoals Eva gemaakt was uit Adam: een rib uit de zij. *Hier* zijn de dingen die u eerst moet hebben. U kunt ze niet nabootsen. U kunt ze niet imiteren. Ze moeten door God gezonden en door God geboren zijn. Nabootsing veroorzaakt slechts verwarring.

137 Het is zoals ik zei. Kunt u zich voorstellen dat u daar een buizerd ziet zitten met een duivenveer in zijn vleugels gestoken die zegt: "Kijk, ik ben een duif!" Hij is geen duif. Hij is een buizerd—gier. Kunt u zich een zwarte vogel voorstellen met een pauwenveer in zijn vleugels die zegt: "Kijk!"? Dat is iets wat hij erin heeft gestoken.

138 Maar het moet komen van binnenuit en het brengt dan Christelijkheid voort; God, door de kracht van de Heilige Geest!

139 Onze zuster had natte voeten toen ze onderaan kwam. Allen van ons weten van zuster Shepherd dat ze liefdadig is. Haar huis staat open. Zij en broeder—het maakte me niet uit of het een zwerver is, bedelaar, wat het ook is, zij zullen hem te eten geven, alles doen wat ze kunnen om hem verder te helpen. O! God aanvaardde dat; haar fundament-gedeelte.

140 En hier is... nu, begrijp deze les. Hier is wat er mis is met de—met de... Ik zal 'm aanzetten voor dit. Hier is wat er mis is met de Branham Tabernakel. Ziet u, er zijn twee verschillende soorten geloof. Er zijn twee verschillende soorten deugd, zoals

ik het er onlangs over had. Twee verschillende soorten kennis. Twee verschillende soorten matigheid.

¹⁴¹ De een denkt dat het alcoholverbod is; ze hebben . . . Dat is niet het soort matigheid waar God het over heeft. Het is dat goddeloze, onbeheersbare temperament dat je hebt, en dingen van die aard—brutaal reageren, ruziemaken.

¹⁴² Geduld, enzovoort: er is een namaaksel van, een doen alsof; een door de natuur gegeven geloof; een door de natuur gegeven deugd. Er is een door de natuur gegeven matigheid. En al deze dingen zijn door de natuur gegeven.

¹⁴³ En het grootste deel van ons geloof is: verstandelijk geloof. Door het horen van het Woord brengt het ons tot een verstandelijke erkenning van God.

¹⁴⁴ Maar als dit, dat van boven komt—o, broeder—als het ooit *dit* treft, is er een goddelijk, geestelijk geloof. Dan: wat doet dat geloof? Dat geloof erkent alleen het Woord. Ongeacht wat al het andere zegt, het erkent alleen het Woord, want: “In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God.” En het Woord is nog steeds God. “En het Woord werd vlees gemaakt en woonde onder ons.” En wanneer het Woord Zelf wordt uitgegoten in ons geloof, wordt ons verstandelijk geloof een geestelijke openbaring.

¹⁴⁵ “En op dit fundament zal Ik Mijn gemeente bouwen.” Ziet u? Niet op een mentale opvatting van lid worden van een kerk, een mentale opvatting daarvan; maar op de openbaring—wanneer die stromen van genade zijn uitgegoten in dat verstandelijke geloof dat u hebt. Dan: op dit, een geestelijke openbaring, “zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten van de hel kunnen haar niet overweldigen.” Ziet u? Dat toont aan dat zij ertegen zouden zijn, maar het zal nooit overweldigen. O, wat een glorievolle zaak! Nu, ziet u: het geloof. Deze vijf stromen . . .

Ik had hier een stuk krijt, maar ik geloof dat hij het er nooit heeft neergelegd.

¹⁴⁶ Maar de vijf stromen die u hier ziet neerkomen, temperen *dit* tezamen. Het is de Heilige Geest geweest die de Efezегemeente heeft gevormd. Het was de Heilige Geest die de Smyrna-gemeente geboren deed worden. De Heilige Geest die de Pergamum-gemeente gaf, en de Thyatira-gemeente, in de donkere middeleeuwen. Het is de Heilige Geest die die Bruid heeft gebouwd— de uitverkorenen die zich uit al de organisatiesystemen door de tijdperken heen hebben teruggetrokken, op die manier. Er is een uitverkoren, een voorbestemde, bruid van Jezus Christus, die de Heilige Geest eruit geroepen heeft, de uitverkorenen. En het is de Heilige Geest geweest in *dit* tijdperk, *dat* tijdperk, *dat* tijdperk, *dat*, *dat*, *dat*, *dat*, tot bovenaan toe—de Heilige Geest.

147 En nu, zoals in de individuen: deze deugden en dingen worden . . . kennis en matigheid, worden toegevoegd aan ons geloof. Dan, wanneer de deksteen komt, cementeert de Heilige Geest het samen. Dáár is de doop van de Heilige Geest. Daarom komt het vandaag zo tekort.

148 Eens zien hier—ik had wat teksten hier opgeschreven. Even zien. Ik had hier een plaatje getekend, voor haar droom. Ziet u? U kunt het daarvandaan niet zien.

149 Nu: van de Heilige Geest komend—wat is er gekomen? Dan zal Hij u bovennatuurlijk geloof geven—geestelijk geloof—dat *hier* onderaan. Dan erkent dat geestelijk geloof alleen het Woord. Wat iemand anders ook zegt, het doet—het doet er niet toe. Dat kent alleen het Woord. Als iemand zegt: “De dagen van wonderen zijn voorbij.” Dat geloof kent alleen het Woord. Zegt iemand: “Er bestaat niet zoiets als de doop van de Heilige Geest.” Dat geloof kent alleen het Woord. Dat is echt geestelijk geloof, ziet u. Dat klopt. Ziet u? Het kent alleen het Woord.

150 Vervolgens . . . dat was nummer één. Nummer één, wat tot u komt, uw verstandelijk geloof, hier, komt de Heilige Geest, neerkomend in uw verstandelijk geloof, en maakt het tot een geestelijk geloof. Vervolgens erkent het geestelijk geloof uitsluitend het Woord.

151 Nu, en nummer twee . . . drie. Dan hebt u geestelijk . . . zult u de Heilige Geest hebben, en die zal al *deze* dingen in u verzegelen, zoals die Heilige Geest *dit* verzegelt; van uw geloof, tot aan de Heilige Geest, en u verzegelt met Christus. Dan wordt u één. Amen. (Haal dit ding uit de weg; 't is lastig voor je armen.) U wordt één. Ziet u, u en Christus leven samen. “Op die dag zult u weten dat Ik in de Vader ben, de Vader in Mij; Ik in u en u in Mij.” Ziet u? Dan is dat een verzegelde eenheid van de Here God.

152 Nu . . . En dan worden ze betuigd en geplaatst. Wanneer die tijd plaatsvindt, worden zij betuigde zonen en dochters van God.

153 Herinnert u zich nog in het boek Mattheüs, het 17e hoofdstuk, het 1e t/m het 5e vers, Jezus op de berg der verheerlijking?

154 U hebt mij horen . . . *Hoort gij Hem*. De prediking die ik net, hier ongeveer een jaar geleden, gepredikt heb, die zo populair is geworden: *Hoort gij Hem*. Het plaatsen van een zoon, in Efeziërs 1:5, ook: “God heeft ons voorbestemd tot aanneming van zonen.”

155 Ziet u: een gezin—wanneer er een zoon in wordt geboren, is het *dán* een zoon. Maar die zoon had privéleraars om hem op te voeden. En als die zoon er nooit toe kwam . . . om de juiste soort zoon te worden, werd hij nooit erfgenaam. Maar als hij de juiste zoon was, en de zoon die zijn vader zou gehoorzamen, dan werd die zoon geadopteerd, of geplaatst, qua positie. Hij werd erfgenaam van wat de vader had.

156 En dat is wat God deed op de berg der verheerlijking; toen Hij Zijn eigen Zoon nam—nadat Hij Zich bewezen had de juiste Zoon te zijn, ziet u, en alle verzoeken had doorstaan—Hij nam Hem mee boven op de berg der verheerlijking en overschaduwde Hem.

157 Weet u, in het Oude Testament namen ze een zoon, kleedden hem in een mooi, fraai gewaad en plaatsten hem voor het publiek. En ze hadden een ceremonie voor het plaatsen, of wat wij noemen: adoptie. In Galaten daar, volgens mij, verwijst Paulus ernaar als het aannemen van zonen. Nu—maar het plaatsen van een zoon—predikers zullen het begrijpen, en geestelijke. . . Bijbellezers—over het plaatsen van deze zoon. Met andere woorden: de zoon was een zoon toen hij geboren werd.

158 Daar is waar onze Pinksternensen hun fout maakten. Geboren worden in de familie, door de Heilige Geest: dat klopt; maar dan moeten wij de juiste soort kinderen zijn, onderwezen door de juiste leraar. Ziet u?

159 Nu, als een man in vroegere tijden aan zijn zoon dacht, hij wilde dat hij een goeie zoon zou zijn, haalde hij de beste privéleraar die hij kon vinden, de beste leraar; want hij wilde dat zijn zoon zou opgroeien om net als zijn vader te zijn. Ziet u? Dus haalde hij de juiste privéleraar.

160 Nu, als een man op aarde zou denken aan de beste privéleraar, wat dan met God, onze Vader? Nu, Hij heeft nooit bisschoppen en kardinalen en priesters genomen. Hij nam de Heilige Geest om onze privéleraar te zijn. En de Heilige Geest is onze leraar. En Hij—Hij is in de gemeente—en Hij brengt bericht over aan de Vader.

161 En dan: wat als de vader, of de leraar, er aankwam en zei: “Wel, Vader. . .” Nu, hij zal geen type leraar halen die een rietje op zijn hoed wil, weet u, een veer, zoals we dat noemen. Die zegt: “O, als ik tegen de vader zeg over hoe. . . Dat jochie is eigenlijk opstandig, maar als ik—als ik de vader vertel. . . geeft de vader me misschien een verhoging.” Dat is niet de juiste soort leraar. De juiste soort leraar is eerlijk, vertelt de waarheid.

162 En de Heilige Geest vertelt de waarheid wanneer Hij voor God komt, over ons. Ja. Dus Hij komt naar voren. Wat denkt u? Zou Hij vandaag blozen om te zeggen: “Uw dochters knippen allemaal hun haar af en U zei ze dat niet te doen. Uw zonen zijn zo georganiseerd ingesteld dat ze gewoon niet met elkaar overweg kunnen. Dat klopt. En ze kiezen voor *dit* in plaats van dit en voor *dit* in plaats van dat.” Wat moet Hij blozen! Maar wat zou die Leraar graag willen komen zeggen: “O, tjonge! Die zoon is een echte zoon. Hij is precies zoals de Vader.” O, wat zou Hij dat graag zeggen! Ziet u?

Dan zwelt de Vader van trots en zegt: “Dit is Mijn zoon!”

¹⁶³ Dat is precies wat God deed op de berg der verheerlijking. Merk op: daar verschenen Mozes en Elia. En Petrus helemaal enthousiast, het bovennatuurlijke werd gedaan. Petrus raakte enthousiast, zei: “Laten we drie tabernakels bouwen: één voor U, één voor Mozes en één voor Elias.”

¹⁶⁴ Terwijl hij nog sprak, deed God hem zwijgen. Hij zei: “Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb. Hoort gij Hem.” Ziet u? God plaatste Zichzelf op de achtergrond en: “Dit is Mijn Zoon.”

¹⁶⁵ Mozes vertegenwoordigde de wet. De profeten vertegenwoordigden Zijn gerechtigheid. Wij zouden niet kunnen leven door Zijn wet. Wij zouden niet kunnen leven door Zijn gerechtigheid. Ik vraag geen gerechtigheid. Ik wil genade, geen gerechtigheid. Ik kan niet voldoen aan Zijn wet, en ik kan niet voldoen aan Zijn gerechtigheid. Maar ik heb Zijn genade nodig. En God zei dat de wet en de gerechtigheid in Hem zijn vervuld. “Hij is Mijn geliefde Zoon. Hoort gij Hem. Dat is Hem. Dat is Degene.”

¹⁶⁶ Nu, in het Oude Testament, toen die zoon geadopteerd werd, of in de familie geplaatst werd, was zijn naam op de cheque evengoed als die van zijn vader. Ja meneer. Ze hadden geen. . . Ze hadden een ring in die dagen: een—een teken, een zegelring—en ze zouden “*Ptuh!*” erop spugen, en stempelen—daar was een zegel. Dat was net zo. . . Hij droeg zijn vaders ring, zijn zegel. En dat was net zo geldig als die van zijn vader.

¹⁶⁷ Nu: toen Jezus gehoorzaam was geweest, Jezus aan God, plaatste God Hem positioneel: “Dit is Hem.”

¹⁶⁸ Nu, wanneer het lid geboren wordt door de Heilige Geest in de familie van God en bewezen heeft deze deugden in zich te hebben, dat God deugd, kennis, matigheid, geduld, broederlijke liefde en godsvrucht in hem kan zien, dan verzegelt God hem, of plaatst Hij hem. En dáár. . . Dat is wanneer u de zonen en dochters van God ziet.

¹⁶⁹ Dan. . . Efeziërs 4:30 zegt: “Bedroeft de Heilige Geest van God niet, waardoor gij verzegeld zijt tot de dag van uw verlossing.” Nu, sommigen van u Baptisten die op eeuwige zekerheid willen gaan—nu, als u tot dat stadium wilt komen, zal ik met u meegaan in eeuwige zekerheid, als u tot dat punt komt.

¹⁷⁰ Maar om gewoon te zeggen, zegt er iemand: “Ik ben lid geworden van de Baptistenkerk. Ik ben Presbyteriaan. Ik heb eeuwige zekerheid.” Dat is verkeerd. Uw eigen leven bewijst dat u het niet hebt, totdat dit daar is.

¹⁷¹ En God u heeft aangenomen en u door de Heilige Geest in Zijn Koninkrijk heeft verzegeld, dan kunt u er niet uitgaan. U bent eeuwig veilig. Geloof. “Grief niet de Heilige Geest van God, waardoor al u en uw goddelijke deugden verzegeld zijn tot de dag van verlossing.”

¹⁷² Ik geloof dat er een bruid is die voorbestemd is. Ik geloof dat God zei dat Hij “een gemeente zou hebben, zonder vlek of rimpel”. Ik geloof in voorbestemming, dat de bruid voorbestemd is. Zij moet er zijn. Ik hoop dat ik bij haar hoor. Dat, ziet u, ik bij haar hoor. Nu is het aan mij, om mijn eigen redding met God uit te werken totdat *deze* dingen door God zijn goedgekeurd en vervolgens verzegeld in het Koninkrijk van God. Daar is de Heilige Geest. Daar zijn de echte werken van God. “Het is verzegeld tot de dag van verlossing.”

Dat was haar droom. Ik vond het prachtig.

¹⁷³ Nu: daarom, wanneer zij dat doet, wanneer die gemeente tot deze plaats komt—of het individu— de gemeente zal daar zijn. Laat me het heel duidelijk zeggen, zodat u het vat. De gemeente is voorbestemd om daar te zijn. Ik wil erbij horen; maar de enige manier waarop ik erbij zal horen, is door er deel van te zijn. Hoe word ik er deel van? Door erin te zijn. Hoe kom ik erin? Door een doop; door één Geest. I Korintiërs 12: “Door één Geest zijn wij allen gedoopt in één lichaam.” Eén lichaam; erin gedoopt.

¹⁷⁴ Maar u kunt niet deze kleine dingen erin steken, zeggen: “Ik sprak in tongen. Ik heb het.” U gaat hierheen, en boos, en vloekt en doet maar. Ziet u? Dat is pauwenveren in een . . . in een gaai stoppen. Ziet u? U kunt het niet. Uw eigen leven bewijst dat het niet zo is.

¹⁷⁵ Maar wanneer deze dingen in u werkzaam zijn door God, dan bent u verzegeld. Dan is er geen doen alsof bij. U bent gewoon uzelf. Dat is wanneer visioenen, volmaakt, Heilige Geest, werken van God, alles gemanifesteerd wordt, omdat (waarom?) u en Christus één worden. Ik hoop dat dat begrepen wordt. U en Christus worden één.

¹⁷⁶ Ik had iets anders dat ik hier had opgeschreven, waar ik aan wilde denken. Het brengt ons tot de plaats van leven. Dan wordt u . . . hebt u eeuwig leven.

¹⁷⁷ Nu, ik heb het Griekse woordenboek hier, de *Emphatic Diaglott*. Ik bestudeerde laatst een woord.

¹⁷⁸ Nu, in Johannes 14, of Johannes 3:16, vinden we één plaats waar er staat: “*immerdurend* leven hebben.” Op een andere plaats staat er: “*eeuwig* leven hebben.” Maar in de Griekse—in de Griekse versie. . . In het Hebreeuws staat er: “leven zonder einde.” In het Griekse woord staat: a-i-n-o-a-n.

¹⁷⁹ Bijna als “*eon*”. *Eon* is “een hoeveelheid” die niet kan . . . is een getal dat niet geteld kan worden. Het is meer dan miljoenen, biljoenen, miljarden.

¹⁸⁰ Maar dit is *aionios* tijd: eeuwig leven. En het Engelse woord ervoor is ‘eeuwig’. Wij kennen het als eeuwig, *aionios*, of “leven zonder einde”. Ziet u? En als u leven zonder einde hebt: hoe kunt

u dan vergaan? U bent een deel geworden van het eeuwige. En er is slechts één zaak eeuwig.

¹⁸¹ Satan is niet eeuwig. Nee. Hij—hij werd Satan. De hel is niet eeuwig. De hel werd geschapen. Het is niet eeuwig. En deze lichamen zijn niet eeuwig. Ze werden geschapen.

¹⁸² Maar de Geest van God is eeuwig. Het had nooit een begin en het heeft nooit een eind. En de enige manier waarop wij eeuwig leven kunnen hebben, van dat Griekse woord *Zoë*, wat “Gods eigen leven” betekent: wij hebben. . . wij worden een deel van God wanneer wij zonen en dochters van God worden en wij hebben *aionios* leven. Dus het deel dat leeft, wij, dat dit Woord erkent, van *hier* tot *daar*, dat het erkent, is *aionios* leven, “leven zonder einde”. Het is Gods eigen leven in ons. Amen. Oef!

¹⁸³ Onlangs, tijdens de reis, had ik een gesprek—de Jehovagetuigen. Nu, geen minachting voor iemands geloof. We hebben heel wat bekeerlingen hier zitten, van de Jehovagetuigen. Een van onze beheerders van de gemeente was Jehovagetuige—*was*—en werd gered—hij en zijn gezin. Zijn vader was een lezer—broeder Wood enzovoort. Al zijn broers en zussen nu, bijna allen zijn ze binnengekomen en hebben de Heilige Geest ontvangen, vanwege de visioenen van God die hen vertelden wat ze deden. En wat ze. . . Ziet u? Dat deed het.

¹⁸⁴ Nu: maar hier, Jehovagetuigen, in hun boek staat er dat de adem die je inademt de ziel is. Nu, dat kan niet juist zijn. De adem die je inademt is geen ziel. Als dat zo is, ben je—ben je de ene keer het ene soort ziel, de keer daarop ben je iemand anders die door die ziel geademd heeft. Kijk waar je zou zijn. Nu: de adem is wind; en wind is wat u door uw neusgaten inademt.

¹⁸⁵ Nu, zij nemen het Schriftgedeelte van in het begin: “En God blies de adem in zijn neusgaten en hij werd een levende ziel.” Nu, ik wil u iets vragen. Als hij een mens was, wat voor soort adem ademde hij dan voordat God Zijn adem des levens in hem blies? Ziet u? Wat voor adem? Hij was een ademend, levend mens. Wel, dan, als dat zo is, is elk dier een levende ziel; want zij ademen een menselijke ziel in, en onze ziel, en allemaal. Dan had Jezus niet hoeven sterven. Het dierlijk offer zou voldoende zijn geweest. Ziet u? Dus, broeder, het argument houdt geen stand.

¹⁸⁶ Maar wat God deed: Hij blies de adem van eeuwig leven, amen, en toen werd hij een levende ziel— een ziel die niet kan sterven. Nu, let nu op. We komen in honing terecht, helemaal tot aan uw ellebogen. Merk op. “Blies de adem van eeuwig leven in zijn neusgaten en hij werd een eeuwige ziel.” Want God blies—niet wat de natuur deed, maar wat God deed— blies de adem des levens in zijn neusgaten en hij werd een levende ziel.

Dan zegt u tegen mij: “Adam stierf, broeder Branham.”

¹⁸⁷ Maar bedenk: vóór Adam stierf, had hij een lam dat hem verlost. Halleluja! “Zij die Hij van tevoren kende, heeft Hij

geroepen.” Hij nam een lam om hen te verlossen. Hij was een type. Adam viel. Toen werd het lam voor Adam voorzien, want in zijn neusgaten was al de adem van de eeuwige God gekomen en hij werd een levende ziel. Hij was een zoon van God.

¹⁸⁸ Niet zijn adem, zoals het Afrikaanse woord. Ik weet niet wat het Griekse woord ervoor is op dit moment. Maar het Afrikaanse woord dat ze *umoya* noemen, wat “de wind” betekent; “een onzichtbare kracht”. Dieren ademen *umoya*. Zondaars ademen *umoya*.

¹⁸⁹ Waarom zouden we dan worstelen voor het eeuwige leven als dat de eeuwige ziel is die ons door de adem wordt ingeblazen? Waarom zouden we worstelen voor het eeuwige leven? Het pakt averechts uit, broeder. Ziet u? Het—het—het kan gewoon niet.

¹⁹⁰ Maar God blies speciaal op Adam de adem van eeuwig leven en hij werd een eeuwig persoon met God. Hij had macht zoals God. Hij was een amateur-god. Hij was de god van de aarde; niet God des hemels nu. God van de aarde!

¹⁹¹ En op een dag zullen de zonen van God opnieuw goden worden. Jezus zei dat. “Is er niet geschreven in uw wet: ‘Gij zijt goden?’ Dan, als u degenen die Hij god noemde, die God bezocht, hoe kunt u Mij dan veroordelen, zeg. . . wanneer Ik zeg dat Ik de Zoon van God ben?” Ziet u? Nu komen we bij iets dieps. Let nu op terwijl wij dit duidelijk maken.

¹⁹² Nu: hier zijn ze. Hij is nu een zoon van God, maar hij begaat een fout. Hij weet dat hij verkeerd doet. Nu, onthoud: Adam werd niet misleid. De Bijbel zei dat. I Timotheüs 3. “Adam werd niet misleid, maar de vrouw was die misleid werd, was in overtreding.” Adam wandelde met Eva, omdat het zijn vrouw was.

¹⁹³ Evenals Christus, niet misleid door Satan, maar wandelde de dood in met de bruid. Hij ging om bij de bruid te zijn, zodat Hij de gemeente kon verlossen.

¹⁹⁴ Adam wist dat hij verkeerd was, dus liep hij er gewoon uit met Eva. Ziet u? Maar er was een lam voor hen voorzien, dat zij verlost waren.

¹⁹⁵ En deze lammeren, vandaag, die door God vooraf gekend waren en die God geroepen heeft: er is een Verlosser. “Niemand kan tot Mij komen tenzij Mijn Vader hem trekt. En allen die de Vader Mij gegeven heeft, zullen tot Mij komen.” Klopt dat? Dus er is een voorzien Lam, vanaf de grondlegging van de wereld, waar hun namen in het Boek des Levens van het Lam werden gezet. Een Lam werd voorzien om een weg van genade te maken voor ieder van hen om in de opstanding te gaan: een voorzien Lam—Adams lam; nu, merk op, zoals Adam een voorzien lam had.

¹⁹⁶ Nu, dat is de gemeente vandaag. Ik bedoel niet de—de kerk. Weet u wat?

197 Ik zeg dit niet om heiligschennend te zijn en ik wil niemands gevoelens kwetsen. Ik ben hier niet om dat te doen, zoals ik reeds heb uitgelegd. Ik ben hier om te helpen; maar wat ik probeer te doen. . .

198 Weet u wat? Eigenlijk zijn deze gemeenten geen gemeenten. Er is maar één gemeente. Dit zijn loges. Ziet u? Het zijn loges. Ik heb niets. . . Dat is prima. Maar ik—ik wil dat over een paar minuten aan u bewijzen, dat ze slechts loges zijn. U behoort tot de Methodistenloge, tot de Presbyteriaanse loge—of tot de Pinksterloge, voor zover dat gaat. Ja, mm-hm. Loges! Ziet u? U kunt niet. . . Ziet u? Gemeenten zijn eigenlijk ontmoetingsplaatsen waar mensen met dezelfde ideeën bij elkaar komen.

199 Maar de gemeente is één. En u kunt zich niet bij de gemeente aansluiten. U wordt erin geboren. En wanneer u erin geboren bent, bent u er een lid van.

200 Net als mijn familie. Ik ben al 53 jaar in de Branham-familie. Ze hebben me nooit gevraagd om lid te worden van de familie. Waarom? Ik hoef niet lid te worden van de familie. Ik werd geboren als Branham.

201 En u wordt geboren in de gemeente. Nu, deze anderen zijn loges. Hebt u daar ooit aan gedacht? Ja meneer.

202 Op een dag was ik het gras aan het maaien en ik dacht aan, wel: “de grote heilige Katholieke Kerk” noemen ze het. Ik liep daar zo, aan het maaien.

203 En iets deed me abrupt stoppen, zei: “Noem het niet zo.” Ik keek rond. Ik begon verder te maaien. Opnieuw deed het mij stoppen, zei: “Noem ze niet zo.” Zei: “Ze zijn een loge, zoals andere. Zij zijn niet gemeente. Er is maar één gemeente.” Ziet u? Zij zijn leden van een loge; want u kunt lid worden van een loge. Maar u kunt geen lid worden van de gemeente. De gemeente: u wordt erin geboren. U wordt er een lid van door een nieuwe geboorte; dan lid van de familie: een broeder of zuster erin.

204 Nu: laat mij u gewoon hier iets voorlezen uit de *Emphatic Diaglott*, uit Openbaring 17:3— en de Apocalyps van de *Emphatic Diaglott* hier. En let hier gewoon op, hoe dit er staat en hoe—hoe prachtig het gewoon daarmee overeenkomt. Openbaring 16, 17. Goed. Nu, laten we hier even een ogenblik lezen. Luister hier heel goed naar: Openbaring 17:3.

En een van DIE ZEVEN Engelen, hebbende. . . ZEVEN Schalen kwam en sprak tot mij, . . .

205 Ik lees u voor uit de *Lexicon*. “Hebbende, . . .”

. . . “Kom, ik zal u tonen het OORDEEL VAN DIE GROTE HOER, die aan Vele Wateren zit;

206 En wij weten allemaal dat dat het Vaticaan is. Hier hebben wij *Onze Zondagsbezoeker*, daarin, van de Katholieke Kerk, die ons precies vertelt wat het is. Ziet u?

207 En, dit antwoord daarop, zei: “Maar wacht eens even.” Zei: “Er zijn allerlei namen geweest,” zei het, “die uitkomen op 666.”

Ik zei: “Maar wacht eens even.”

Zei: “Uw naam zou kunnen uitkomen op zeshonderd- . . .”

208 “Maar,” zei ik, “ik zit echter niet op zeven heuvels de wereld te regeren, ziet u.” Mm-hm! Ziet u? Dat klopt. Ziet u?

209 [Broeder Branham leest Openbaring 17:1 uit de *Emphatic Diaglott*—Red.]

. . . *zal u tonen het OORDEEL VAN DE GROTE HOER*, die zit aan *Veel Wateren*;

210 *Wateren*, Openbaring 17:15, is “massa’s en menigten mensen.” Ziet u?

met wie de KONINGEN der AARDE hoererij bedreven hebben en DIE DE AARDE BEWONEN, dronken zijn geworden van de WIJN van de . . . haar HOERERIJ.

211 Nu, wat?

En hij bracht mij weg, in de Geest, in een Woestijn, . . .

212 De *Emphatic Diaglott* nu. Ziet u?

. . . en ik zag een Vrouw, zittende op een scharlakenrood Beest, vol met Godslasterlijke Namen, . . .

213 Nu, in de King James staat: “vol van namen van godslastering.” Even een ogenblik en ik zal het hier zo hebben. Openbaring, het 3e . . . Goed—hier is het. Goed. Openbaring. . . Ik bedoelde 17, niet 7. 17, luister nu naar het 3e vers.

En hij voerde mij in de geest weg in de woestijn; en ik zag een vrouw zittende op een scharlakenrood beest, vol met namen van godslastering, . . .

214 Zo staat het in het Engels. Maar het oorspronkelijke Grieks, uit de *Diaglott*, heeft het zo staan—in Openbaring 17:3. Luister.

En hij voerde mij, in de Geest, een Woestijn in; en ik zag een Vrouw zitten op een scharlakenrood Beest—Beest, vol Godslasterlijke Namen. . .

215 Dat is heel wat anders—van “namen van godslastering” tot “godslasterlijke namen”. Wat is het? En wij. . . Nu, zij was:

. . . *DE MOEDER VAN HOEREN. . .*

216 Dat weten we allemaal. Maar wat is het? [Een broeder zegt: “De Rooms-Katholieke Kerk.”—Red.] U hoeft niet. . . Wel, dat klopt—daar zou de Rooms-Katholieke Kerk voor nodig zijn. Maar zij is “vol godslasterlijke namen”: Methodisten, Baptisten,

Presbyterianen, Lutheranen en allen, zich “Kerken van God” noemend. Godslasterlijke namen! Veel verschil tussen “namen van godslastering” en “godslasterlijke namen”. Zich “de Church of God” noemen en zich zo aan de wereld voorstellen; en kaartfeestjes en drinken en maar doen en soepmaaltijden en al het andere en allerlei gedoe.

217 Er is maar één gemeente. Je wordt erin geboren. Je komt daar niet binnen tot je gewassen bent in het bloed van het Lam en verzegeld bent door de Heilige Geest.

218 Wat een verschil tussen “namen van godslastering” en “godslasterlijke namen.” Snapt u het? [Samenkomst zegt: “Ja. Amen.”—Red.]

219 Ik ving dat vanmorgen op toen ik hier aan het lezen was, de . . . Toen ik hier kwam. Iets zei me gewoon: ‘Ga naar je kamer. Pak de *Diaglott* op.’

220 Wel, het is gewoon gehoorzaamheid; dat is alles. Liep naar binnen; en ik haalde Openbaring 17 tevoorschijn. Ik dacht: “Waarom wilt U dat ik dit lees?” Ik begon te lezen. [Broeder Branham knipt met zijn vingers—Red.] Zodra ik het aantrof: “Daar is het.” Ik pakte een potlood en schreef het op. Ik zei: “Daar is het.”

221 Nu staan ze te roepen dat ik tegen organisaties schop. Het zijn die godslasterlijke namen, die zich “kerken van God noemen, en kerken van Christus, en kerken van Methodisten, en kerken” . . . Het zijn loges; geen kerken.

222 Eén kerk: dat is de gemeente van de Here Jezus Christus. En wat is het? Het mystieke lichaam van Jezus Christus dat werkzaam is op aarde, bestaande uit leden uit gelijk welke van deze samenkomsten, dat een lid zou zijn van Christus’ lichaam. Je moet erin geboren worden; niet lid ervan zijn geworden.

223 En om er een lid van te worden, is godslasterlijke namen—deze vrouw. Deze vrouw, haar macht!

224 En u ziet nu waar ze van plan zijn alle mensen die eigenaardige ideeën over religie hebben te nemen en ze naar Alaska te sturen. U hebt dat gezien. Al onze eigenaardige overtuigingen.

225 En wat is het? De raad, de Wereldraad van Kerken, en de Katholieken hebben hun grote gebeuren nu in het Vaticaan gaande—daarzo, waar ze proberen . . . En al deze bisschoppen, enzovoort, ze proberen tot een akkoord te komen, om het communisme te bestrijden. De wereld die vecht tegen het communisme en zich alleen aansluit bij het Katholicisme.

226 Het is net zoals het vandaag is. Hier zijn we, zoals ik zei. We gaan . . . We zijn bijna failliet. Wij lenen—geven nu geld uit van belasting die over veertien jaar betaald zal worden. Dat is hoe ver we heen zijn. Wie heeft het geld van de wereld? De

Katholieke Kerk. Hoe zou het aan de Verenigde Staten worden geleend? Om deze tabak- en whiskybedrijven en dergelijke te behouden. Natuurlijk zullen ze het van hen lenen. Wanneer ze dat doen, verkopen ze hun geboorterecht regelrecht aan de Rooms-Katholieke Kerk. We sluiten ons aaneen. Kijk, dit is even duidelijk—duidelijker dan wanneer je een krant leest. Hier is het. Ziet u?

227 Zij zijn Methodisten, Baptisten, Presbyterianen, enzovoort, noemen zich “de Kerk van God”. Katholiek en al dat soort gedoe, is deze beest-macht vol godslasterlijke namen. Uzelf noemen: “Ik ben . . .” Ik zei . . .

228 Ik ging naar het ziekenhuis hier niet lang geleden, zou voor iemand gaan bidden. Ik zei: “We gaan . . .” Het was mijn moeder. Ik zei: “We zullen gaan bidden voor moeder.”

En de dame zei: “Doe dat gordijn dicht.”

Ik zei: “Bent u geen Christen?”

Zij zei: “Wij zijn Methodisten.”

229 Ik zei: “Dank u. Ik dacht dat u misschien een gelovige was.” En ik trok gewoon het gordijn om me heen. Ziet u? Dus, als u geen Christen bent, is dat anders. Ziet u?

230 Maar: “Wij zijn Methodisten,” dat is godslastering. Het beest, kerken, die kerken genoemd worden, zij zijn geen kerken. Laat me er zeker van zijn dat dat genoteerd is. Ja. Het zijn geen kerken. Het zijn loges. Mensen worden er lid van.

231 Maar u kunt niet lid worden van de gemeente van de levende God. U wordt erin geboren, door de doop van de Heilige Geest. En wanneer u gedoopt bent met de Heilige Geest, worden deze deugden in u verzegeld door de Heilige Geest, en daarom: “Hij die uit God geboren is, begaat geen zonde.” “Kan het niet.” Daar hebt u het. O, tjonge!

Wij zouden gewoon de hele dag kunnen spreken, nietwaar?

232 De gemeente is het mystieke lichaam van Christus, geboren uit de adem van God. Oe! Hebt u het begrepen? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] De gemeente van God is geboren uit de adem van God. God blies adem in de neusgaten—geestelijk—van Adam, en hij werd een levende ziel. Wist u dat de Pinkster- . . . of de ware Pinkstergemeente geboren is uit de adem van God?

233 Laat me u even iets voorlezen wat daarover gaat. Laat me even zien. Johannes, geloof ik, waar ik naartoe ga. We zullen nagaan of de gemeente van God dat is of niet. Johannes—even zien—ik geloof dat dat ongeveer . . . 16, 19; 20. Goed. Hier hebben we het geloof ik—hierzo. Goed. Laat me het u voorlezen en kijk of de gemeente geboren is uit de adem van God of niet, zoals Adam dat was in het begin. Kijk.

En dezelfde dag, in de avond, zijnde de eerste dag van de week, toen de deuren gesloten waren, en de discipelen bijeen waren uit vrees voor de Joden, kwam Jezus en stond in hun midden en zei tot hen: Vrede zij u.

En toen Hij dat gezegd had, toonde Hij hun Zijn handen en Zijn zijde. Waar . . . Toen waren de discipelen blij, toen zij de Here zagen. En Jezus . . .

En toen zei Jezus opnieuw tegen hen: Vrede zij u: zoals mijn Vader mij gezonden heeft, zo zend ik u.

234 Let op. De Vader die Hem gezonden heeft, ging in Hem. En Jezus, wanneer Hij een discipel zendt, gaat Hij in hem. Dezelfde die gezonden heeft: God.

En toen Hij dit gezegd had, blies hij op hen, en zei: Ontvangt gij de Heilige Geest;

235 Gemeente, geboren uit de adem van God! Wanneer deze gestalte zich daarboven heeft gevormd, in de juiste toestand, ademt Gods adem op hen: "Ontvang de Heilige Geest"; dan bent u een zoon van God. U kunt zich aansluiten bij alles wat u wilt, maar u bent geboren in de gemeente van de levende God—geboren door de adem van God. God blies op hen en zei: "Ontvangt gij," pfff, "de Heilige Geest." O, my! Daar bent u er.

236 Niet: "Kom en sluit u aan, zet uw naam erop." En met uw soepmaaltijden en alles wat ermee gepaard gaat—u wordt lid van een loge. U kunt lid worden van een Methodistenloge, Baptistenloge, Presbyteriaanse loge, Katholieke loge of een Pinksterloge, alles waar u maar lid van zou willen worden, maar u wordt lid van een loge.

237 Maar wanneer u een kind van God wordt, wordt u geboren door de Adem van God. Amen. Kan het daar nu beter met rust laten. Goed.

238 Gods leven is dan ook in u; Jezus zei . . . Even een ogenblik. Jezus zei: "Ik ben de Wijnstok. Gij zijt de rank."

239 Nu, kijk. Wat hadden ze tegen Jezus? Wat ze tegen Jezus hadden: omdat Hij een Man was die Zichzelf God maakte. Hij was God. God was in Christus. Ziet u? En Hij vertelde hen . . . Hij zei: "Kijk niet naar Mij. Ik ben het niet. Het is Mijn Vader; en Hij woont in Mij." O! Ziet u?

240 Nu: zij keken naar dat kleine lichaam dat uit Maria geboren was. Ziet u? Dat was niet God. Dat was de Zoon van God; maar God was in dat lichaam. Het was God. Hij zei: "Als ik niet de werken van mijn Vader doe, veroordeel Mij dan. Maar wie van u kan Mij veroordelen wegens zonde—ongeloof in het Woord? Welk Woord heeft God gesproken dat niet in Mij vervuld is?" Zonde is ongeloof. "Wie van u beschuldigt Mij van zonde?" Zonde is ongeloof. "Toon het Mij. Als Ik niet de werken van Mijn Vader doe, geloof Mij dan niet. Maar als Ik de werken doe van Mijn . . .

Alhoewel u Mij niet kunt geloven, geloof dan de werken die Ik doe, want zij getuigen. . .” Met andere woorden: “De Vader is in Mij en getuigt van Hemzelf.” Want: “God was in Christus en verzoende de wereld met Zichzelf.” Snapt u het? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.]

²⁴¹ Welnu, hetzelfde leven dat in de Wijnstok is, is ook in de rank. Hoe kunt u zich daarin voegen? Het kan niet.

²⁴² Ik zag kort geleden een boom in broeder Sharrits tuin in Arizona waar negen verschillende citrusvruchten aan hingen. Wat was het? Het was een—het was een sinaasappelboom, een navelsinaasappelboom. Maar hij had een—hij had een—een citroen, een mandarijn, een tangelo en een grapefruit. Hij had allerlei soorten. Ik stond en keek naar die boom. En ik zei: “Broeder Sharrit, wilt u mij zeggen dat die boom een sinaasappelboom is?”

Hij zei: “Zeker.”

²⁴³ En ik zei: “Wel, hoe—hoezo?” Ik zei: “Ik zie *hier* een grapefruit, en *hier* een mandarijn, een tangelo *hier*, en een citroen *hier*, en al deze andere vruchten. Hoe komt dat?”

Hij zei: “Wel, ziet u, ze zijn erin geënt.”

²⁴⁴ “O!” Ik zei: “Wel, ik wil u iets vragen. Nu, plukt u deze grapefruit en citroen eraf, nu, volgend jaar, zal die wat? Hij zal dan met een sinaasappel daaruit tevoorschijn komen.”

“O, nee,” Zei: “Hij zal er met een citroen op tevoorschijn komen. Ziet u?”

“O,” zei ik, “dank u.” Ziet u?

U kunt dat niet doen. U kunt zich er niet bij voegen.

²⁴⁵ “Maar,” zei hij, “elke keer dat die boom een jaar ouder wordt en een nieuwe tak voortbrengt, komt hij met sinaasappels naar voort—als de wijnstok zelf de tak voortbrengt.”

²⁴⁶ En wat wij hebben geprobeerd te doen, is toegevoegde leden in Hem te zijn, en we leven onder de naam van Christelijkheid. Want wij zijn, om het op een eenvoudige manier te zeggen, wij zijn de citrusvrucht, de Christelijke kerk.

²⁴⁷ Maar wanneer de Wijnstok zelf een wijnrank voortbrengt, zal die zijn als de eerste Wijnstok die Hij voortbracht. Als bij de eerste Wijnstok die het voortbracht ze een Boek der Handelingen erover schreven—als het er ooit nog een voortbrengt, zal het een Boek der Handelingen erover schrijven. Juist.

²⁴⁸ Dus u voegt zich alleen maar bij loges. Maar wanneer u geboren bent uit de Wijnstok. . . U hebt een vrucht. Dat klopt. U hebt een vrucht, maar wat doet u ermee? “U hebt een vorm van godsvrucht en ontkent de kracht daarvan.” U ontkent tekenen. U ontkent wonderen. U ontkent de Heilige Geest. U ontkent spreken in tongen. U ontkent visioenen. U ontkent profetieën.

U ontkent genezing. En toch “uzelf een naam noemen”. Geen wonder dat de Heilige Geest zei: “Een kracht, van een... groepen mensen, vol godslasterlijke namen— zeker—die zichzelf ‘Christenen’ noemen.” “Met vormen van godsvrucht, maar de kracht daarvan ontkennend. Keer u van zulke af, want dit is het soort dat dwaze vrouwen leidt, beladen met menigerlei begeerten.”

²⁴⁹ Allerlei soorten organisatie! De kerk bevat er zoveel, met *dit* soort genootschap en *dat* soort genootschap. Wat met de genootschap van Jezus Christus? Ziet u? We hebben al deze andere dingen, en we hebben de kerk gebukt laten gaan. Nu, daar hebt u het.

U kunt zich nooit aansluiten bij een gemeente.

²⁵⁰ U sluit zich aan bij een loge. U bent een lid van een loge— van een groep mensen, net zoals een loge dat is. “Wij geloven in *dit*. Wij hebben onze orden. Wij hebben onze geheimhouding, enzovoort.” U doet hetzelfde, alleen sluit u zich aan bij een zogenaamde kerk.

²⁵¹ Maar u kunt zich niet bij de gemeente voegen. U voegde zich bij een loge, van leden, maar niet een gemeente; want u wordt geboren in die gemeente, en de Wijnstok Zelf.

²⁵² Nu, wacht eens even. Let op. Ik zal afsluiten, na een poosje. Merk op. Excuseer mij. Ik—ik bedoelde dat niet te zeggen. Let op. Kijk.

²⁵³ Als God deze bruid samensmeedde met die Geest, dan smeedt het het individu samen met die Geest; ziet u, dan bent u in dat Koninkrijk geboren. En dan is precies hetzelfde leven dat in *deze* gemeente was, in *die* gemeente, en *die, die, die, die*. En precies hetzelfde leven dat in het omhulsel was, de Wijnstok—Jezus—is in het lid, dat Hij voortgebracht heeft. Glorie! “Met dezelfde dingen die Ik doe, de werken die Ik doe, zult u ook doen.” Daar is het ware lid van het lichaam van Christus, zonder enige naam eraan toegevoegd. Juist de werken van dat individu bewijzen waar hij vandaan komt. Zijn leven getuigt van wat hij is.

²⁵⁴ “Bent u, welk lid? Welk lichaam behoort u toe?” Het lichaam van Christus. “Wel, waar bent u er lid van geworden?” Dat deed ik niet. Ik werd erin geboren. Ziet u? Ik werd erin geboren.

²⁵⁵ U hoeft het hen niet te vertellen. Zij weten wat er is gebeurd. “U... Hoe kunt u een kaars aansteken en er een korenmaat overheen zetten?” zei Hij. Ziet u? Nee, nee.

²⁵⁶ Wanneer u geboren wordt in dat Koninkrijk van God, dan is het leven, hetzelfde leven dat in Jezus was. . . Dan bent u geïnteresseerd in zielen. Dan hoeft u mensen niet te smeken om naar het altaar te komen. U hoeft niet iemand te smeken om te komen zoeken met degenen die bij het altaar zijn. Ja. De—de—de dingen lopen gewoon automatisch, omdat het in u

verzegeld is. U bent een eenheid van God. U bent verzegeld met de Heilige Geest.

Weet u nu wat “de Heilige Geest” betekent?

257 Het betekent niet: “Ik sprong op en juichte. Ik had een vreemd gevoel.” Die dingen zijn in orde. Ik ben opgesprongen en heb gejuicht en had een vreemd gevoel. “Ik sprak in tongen.” Ik geloof dat de Heilige Geest in tongen spreekt. Zeker. “Ik heb uitgelegd.” Ja meneer. Ik geloof dat ook. Maar dat is het niet. Dat is niet waar ik het over heb. Er kan hier ergens een lek zijn. Er kan *hier* een lek zijn, in uw geduld.

258 Laat iemand u op één kant van uw gezicht slaan; keert u de andere toe? Maar u zegt: “Die vuile huichelaar!” Dan is er ergens een lek ontstaan. We kunnen dat beter met rust laten. Goed. Maar u weet wat ik bedoel.

259 Maar wanneer u verzegeld bent, in het lichaam van Christus, dan bent u met de Geest vervuld, en bent u een zoon van God.

260 O, ik wou dat ik gewoon even tien minuten had om hier iets te lezen. [Samenkomst zegt: “Ga uw gang. Lees het, broeder.”—Red.] Maar wilt u even geduld met mij hebben, nog tien minuten? [“Ja.”] Ik wil iets lezen, gewoon een klein stukje. Nu, eerlijk, de bonen zullen niet aanbranden. Ik zal u dat verzekeren, ziet u, als we dit slechts enkele minuten lezen. Het is gewoon te goed om over te slaan. Ik heb slechts een paar dingen hier die me te binnen schieten en die ik graag zou willen zeggen.

261 Laten we opslaan in Johannes het 3e hoofdstuk, sprekend over eeuwig leven. Laten we eens nagaan wat er hier staat over deze kwestie van het eeuwige leven—Gods leven. Nu; nu, kijk hier.

Er was een man uit de farizeeën, genaamd Nicodemus, een leider van de Joden;

Deze kwam daarom 's nachts naar Jezus en zei tegen hem: Rabbi, wij weten dat gij een leraar zijt van God gekomen; . . . niemand kan deze wonderen doen . . . tenzij God met hem is.

262 Nu: zij . . . dat Sanhedrin-hof, zij herkenden dat Hij de Zoon van God was. Zij wisten het. Hier stond hun leider die het Hem vertelde: “Wij weten dat U een leraar bent die van God komt, omdat het leven van God Zelf door U heen stroomt.” Ziet u? “Wij weten dat Uw leer niet van Uzelf is. Het is van God, want God bewijst het.” Ziet u? “Het leven van God stroomt dwars door U heen.” Nu, let op.

Jezus antwoordde en zei tot hem: Voorwaar, . . . Ik zeg u: Tenzij een mens wedergeboren wordt, kan hij het koninkrijk van God niet zien.

263 O, my! “Tenzij u lid wordt van mijn kerk”? O! Ziet u hoe ze ernaast zitten? Zie? Ziet u?

Jezus, toen . . . Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Tenzij een mens geboren wordt uit water en . . . Geest, kan hij het koninkrijk Gods niet binnengaan.

Dat wat geboren is uit . . . vlees is vlees; en dat wat geboren is uit . . . Geest is geest.

Verwonder u niet dat Ik tot u zeg: U moet wederom geboren worden.

De wind blaast waarheen hij wil, . . . Ziet u, weer helemaal terug, ziet u, komt terug, ziet u.

De wind blaast waarheen hij wil, . . . gij kunt niet het geluid horen. . . kunt het geluid ervan horen, maar kunt niet zeggen vanwaar het komt of waarheen het gaat; zo is een ieder die geboren is uit de Geest.

Nicodemus antwoordde en zei tot Hem: Hoe kunnen deze dingen zijn?

Jezus antwoordde en zei tot hem: Zijt gij een meester van Israël en weet gij deze dingen niet?

264 Kijk daar, broeder: een—een DD, Ph.D., dubbel-LD, ziet u: “En weet deze dingen niet?”

Voorwaar, . . . Ik zeg u: Wij spreken hetgeen wij weten, en getuigen hetgeen wij gezien hebben; en gij neemt ons getuigenis niet aan.

265 “Wij weten deze dingen. Wij hebben ze gezien. Wij weten het—en u neemt niet eens ons getuigenis aan.” Kerktoetreders! Ziet u?

Als Ik u aardse dingen gezegd heb, en gij niet gelooft, hoe zult gij geloven als Ik u . . . hemelse zeg?

266 Nu, luister hiernaar. Let op.

En niemand is opgevaren naar de hemel, dan hij die uit de hemel neergekomen is, namelijk de Zoon des mensen, die in de hemel is.

267 Zoek dat maar eens uit.

268 Weet u, eens zei Hij: “Wat denkt gij van Christus? Wiens Zoon is Hij?”

Zij zeiden: “De Zoon van David.”

269 Hij zei: “Waarom zei David dan in de Geest tegen Hem: ‘De Here zei tot mijn Here: ‘Zet u aan Mijn rechterhand’? Hoe kon Hij Zijn Heer en Zijn Zoon zijn?’” Niemand vroeg Hem iets meer.

270 In Openbaring zei Hij: “Ik ben de Wortel en het Nageslacht van David.” Ziet u? “Ik ben de Wijnstok én de Rank. Ik ben het begin. Ik was vóór het begin. Ik was het begin en—en Ik was ook het Nageslacht van Hem.”

271 Nu—hier zei Hij: “Niemand is uit de hemel neergekomen dan de Zoon des mensen, die nu in de hemel is.”

272 Een dame stelde mij eens een vraag. Ik zei: “Beantwoord deze voor mij.”

Zei: “Tot wie bad Jezus in de hof van Getsemane?”

273 Ik zei: “Over wie had Hij het toen Hij zei: ‘Niemand is opgevaaren naar de hemel dan Hij die uit de hemel is neergekomen, namelijk de Zoon des mensen, die in . . . die nu in de hemel is?’ Wie?”

274 Hier is Hij, staat hier op het dak van een huis te praten met Nicodemus en zei: “Ik ben in de hemel.” Is dat juist? Laten we dat tot vanavond laten. Wat zegt u? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Het wordt te laat. O, tjonge! Laat u daar vanmiddag even over nadenken.

275 Hoe komt u in de gemeente? [Samenkomst zegt: “Geboren.”—Red.] Geboren. Waardoor? De adem van God.

Adem op mij, adem op mij;

Geest van de levende God, adem op mij!

276 Dat is mijn gebed: laat de Heilige Geest gewoon ademen. O, my! Voor de adem van God. Wat is het? Verzegeld in het Koninkrijk van God; wetende dat toen ik voor het eerst beleed: ik geloof Jezus Christus. Ja.

Dan, aan mijn geloof voeg ik deugd toe—goddelijke deugd.

Dan, aan mijn deugd voeg ik kennis toe van het Woord.

277 Aan mijn kennis voeg ik matigheid toe, zelfbeheersing. Daar hou ik van. “Mijn land, ’t is van u—kroon mijn ziel met zelfbeheersing—van zee tot stralende zee.” Ziet u?

278 Geduld. Oei! Getest. Maak u geen zorgen, Satan zal ze voor u tellen. Ik klim nu de ladder op. Ziet u? Ik heb deugd toegevoegd, kennis, zelfbeheersing; nu moet ik geduld toevoegen. Ik heb nog steeds niet de Heilige Geest.

279 Dan, nadat ik geduld toevoeg, voeg ik godsvrucht toe. Weet u wat dat is? Zoals God. Dat voeg ik toe. Misdraag mij niet. Gedraag me zoals een Christelijke heer dat behoort. Laat dat niet geveinsd zijn. Iets in mij—de liefde van God die gewoon opborrelt. Zie? Ziet u? Niet zeggen: “Ah-ah-ah-ah, jongen, ik zou het kunnen doen, maar misschien kan ik het beter niet.” Ziet u? Nee-nee. Nee-nee. Het zit er sowieso.

280 Het is een geboorte. Ik ben *hierin* geboren, *hierin*, *hierin*, *hierin*, *hierin*, *hierin*, *hierin*. En dan komt de liefde van God, Christus, neer en verzegelt dat alles in mij voor dienstbaarheid. Ziet u?

281 Vervolgens, wat doet Hij wanneer Hij mij de Heilige Geest geeft? Hij zet u apart op een afgescheiden plaats, alleen—merkt u. Ziet u? U bent dan een ander persoon. U bent niet meer van de wereld. Ziet u? U bent anders gekleed. U bent anders aangekleed. Niet deze uiterlijke kleding. Nee, nee. U hoeft niet vreemd

en eigenaardig te zijn en de kraag omgedraaid en een lange ceremonie, zo. Nee, nee. Dat doet u niet. U kleedt u lichamenlijk zo. Het is de geestelijke kleding die telt. Het huwelijkskleed is u aangedaan. Wat bent u?

282 Zoals Jezus. Kijk! Hij werd overschaduwd, en Hij werd daar voor hen verheerlijkt, en Zijn gewaad straalde als de zon. Daar was Hij, Jezus; God die Zijn eigen Zoon plaatste. Ziet u? En toen kwam Mozes er. Toen kwam Elia er. En Petrus zei: “Weet u, het is—het is goed om hier te zijn.” Ziet u hoe de mens wordt? Ja. O, het bovennatuurlijke werd gedaan! Zei: “Laten we drie tabernakels bouwen. Laten we er één voor Mozes bouwen en één voor Elia en één voor U.”

283 En nog voor hij klaar was met spreken, maakte God er een einde aan, zei: “Dit is Mijn geliefde Zoon. In al deze dingen die Ik van Mozes vereiste, en de wet gaf door Mozes, de gerechtigheid door de profeten— Hij heeft aan alles voldaan. Hoort gij Hem. Ik zal nu buiten beeld treden. Hoort alleen Hem. Hoort alleen Hem.” O, jongen! Wat een prachtige zaak!

284 Dan, wanneer we aan deze vereisten hebben voldaan, en vol zijn geworden van de deugden van God, en de dingen van God, dan komt de Heilige Geest neer en verzegelt ons in het Koninkrijk. Maak u geen zorgen. Iedereen zal weten dat u het hebt. U zult niet hoeven zeggen: “Wel, glorie voor God, ik weet dat ik het heb. Ik sprak in tongen. Glorie voor God, ik weet dat ik het heb. Ik heb eens in de Geest gedanst.” U zult er geen woord over hoeven zeggen. Iedereen zal weten dat u het hebt. Maak u geen zorgen. Ja. Het zal voor Zichzelf getuigen. Hij zal het bekend laten worden onder de mensen.

285 God zegene u. Zo blij hier vanmorgen bij u te zijn, deze tijd van gemeenschap te hebben. Luister: onze kleine kerk is klein, en toch—we hebben niet genoeg ruimte voor de mensen die hier komen. Wij zijn geen organisatie. Wij geloven en hebben gemeenschap met elke organisatie. U komt hier gewoon omdat u wilt komen. En u. . . wij houden van u. En we willen dat elke organisatie, elke persoon. . .

286 Ik geloof dat er mensen zijn in al die organisaties die Christenen zijn. Zij zijn broeders en zusters in Christus.

287 Dus, daarom hebben wij geen verborgen verplichtingen, geen lidmaatschap, niets te doen, behalve een Christen zijn. Zoals E. Howard Cadle vroeger zei: “Wij hebben geen wet dan liefde, geen ander boek dan de Bijbel, geen geloofsbelijdenis dan Christus.” Dat klopt. Komt u bij ons langs. We ontvangen u graag. Wij geloven het Volle Evangelie, elk deeltje van het Woord. Wij geloven het precies op de wijze. . . We voegen er niets aan toe, halen er niets uit weg, voegen er geen organisatie-dingen aan toe. We laten het gewoon op de wijze zoals het is. Dat is het. En we zijn altijd blij u te ontvangen. Kom gerust bij ons wanneer u

kunt. Wij bidden voor de zieken. Wij geloven alles wat de Bijbel zegt te doen. Wij zijn: “vergetende onze zwakheden achter ons en we drukken door tot het doel van de hoge roeping.”

²⁸⁸ Nu, nog één ding. Wilt u toestaan dat het gezegd wordt? Eergisteren in de ochtend. . . U zult het zien op het—het bord daar—een visioen. Ik had een visioen. Het was rond vijf uur, zoals mijn vrouw daar achterin weet, of zes uur. Ik was wakker geworden. We stonden op om de kinderen klaar te maken om naar school te gaan.

²⁸⁹ Ik heb ze gewoon af en toe. En jullie allen weten, ieder van u hier, dat ze nooit falen. Zij—zij zijn absoluut perfect. Ziet u? Ze falen nooit.

²⁹⁰ En ik dacht dat ik de gelukkigste persoon was die ik ooit had gezien. Ik stond in de zon, z-o-n, en was—en was het Evangelie aan het prediken aan een grote, gigantische samenkomst.

²⁹¹ [Broeder Branham pauzeert—Red.] Ik wilde even zien of het opgenomen werd.

²⁹² Een—een grote, gigantische samenkomst—en zij zaten in een bos. En stralen van de zon schenen neer op hen, slechts *hier* en *daar*, van het te krijgen—het Woord te krijgen.

²⁹³ En ik ben, zoals gewoonlijk, altijd te lang, te laat, predik te lang. En ik predikte zo lang totdat de gemeente honger kreeg naar lichamelijk voedsel. En zij. . . sommigen van hen werden moe. Dus zij stonden gewoon op, gingen weg, om wat eten te halen—begonnen weg te gaan.

Ik zei: “Niet doen. Niet doen.”

²⁹⁴ Ik had twee hoogtepunten die ik wilde bereiken—die ik wilde bereiken—in mijn prediking. En de Here had het me gegeven. En elke prediker weet: als je echt weet dat God het je gegeven heeft, sta je gewoon te branden om het de mensen te vertellen.

²⁹⁵ En ik was gewoon aan het prediken, Charlie, zo hard als ik kon prediken, bleef maar hameren, weet u, en zei: “Al deze grote dingen: *dit* wat God aan het doen is. Kijk *hiernaar*. Hij onderscheidt de gedachten van het hart. Wat is het? Het Woord.” En ging zo verder. En o, ik wou dat ik me kon herinneren wat ik zei en wat mijn tekst was. Ik kan er niet opkomen. Ziet u? Maar ik was gewoon zo aan het prediken.

²⁹⁶ En ik lette op mezelf, als ik het deed. En toen, terwijl ik daar stond en keek en mezelf het zag prediken.

²⁹⁷ En ik predikte er gewoon op los. En na een poosje stond ik op, weet u, en ik dacht: “Glorie aan God!” Ik zei: “Kijk eens naar deze wonderbare dingen, en *dit*, *dat!*”

²⁹⁸ Meteen merkte ik dat het was alsof de mensen lichamelijk honger begonnen te krijgen. En dus hadden ze genoeg van het

geestelijke, dus begonnen ze weg te lopen. En sommigen van hen [Broeder Branham gaapt—Red.] begonnen weg te lopen.

Ik dacht: “Wat is er met iedereen aan de hand?”

²⁹⁹ En—en ik keek, en hier waren wat jonge stellen die langsgingen, opzij van mij. Ik dacht . . . Ik zei: “Wacht eens even, vriend! Wacht eens even! U zult weer terug zijn, wanneer de avondschatuven vallen.” Ziet u? Ik zei: “U zult weer terug zijn. Maar laat me u deze eerste climax geven. Waar komen al deze dingen vandaan die ik u heb laten zien? Waar komen ze vandaan?” Ik zei: “Hier zijn ze. Ze staan in het Woord van God. Zij zijn ZO SPREEKT DE HERE, Zijn belofte. Want,” zei ik, “jullie allen zijn mijn getuigen, wees hiervan getuige: dat mijn opdracht is: ‘Blijf bij het Woord.’” Ik zei: “Wat is er aan de hand met jullie allen? Kunt u het Woord niet begrijpen? U moet het begrijpen.”

³⁰⁰ En sommigen van hen zeiden: “Tjonge, ik zou graag wat koekjes willen hebben,” en zo, op die wijze.

³⁰¹ Wel, ik dacht gewoon: “Wel, glorie aan God! Als ze koekjes willen, laat ze die dan halen.”

³⁰² Dus ik—ik draaide me om. Ik dacht: “O, maar, weet je wat? De schemering zal binnenkort vallen, zo meteen.” Ik zei: “Dan, vanavond, wanneer die gemeente weer bijeenkomt, zal ik het hoogtepunt aan hen geven, en vertelde ze dat de dingen die zij mij hebben zien doen, wordt gevonden in het Woord van God—niet in een of ander mythisch boek of een of andere organisatie; het wordt gevonden in het Woord. Ziet u? Elk stukje ervan, in het Woord, want daartoe heb ik de opdracht gekregen.”

³⁰³ Ik dacht: “Weet u, ze zullen allemaal vanavond terug zijn, dus dit is wat ik zal doen. Ik zal een achtergrond geven—min of meer een achtergrond geven.” U kent de manier waarop ik het doe bij deze gemeentetijdperken en dergelijke, zeg wat ik eerder zei. “Ik zal de achtergrond geven, in het Woord, en dan deze grote, geweldige climax.” Ik zei: “Wat een tijd zal het zijn! Geprezen zij God!” En ik zag mezelf heel klein worden en hoorde dat: “Geprezen zij God!” Ik zag mezelf langzaam verdwijnen, op *die* manier. En hier was ik en stond ik daar.

³⁰⁴ Nu, hier is de uitleg daarvan. Ziet u? De eerste ding die ik gedaan heb, de dingen die gedaan werden, waren mystiek voor de mensen—de meesten van hen. Ik bedoel niet het Volle Evangelie en de heiligen van God, maar ik bedoel de meeste mensen. En u wilt nooit naar de wereld, kosmos, kijken, als de boodschap van God. Wanneer u heen gaat en u zegt. . .

³⁰⁵ Zoals Boze zei: “Ik heb altijd. . .” Zei: “Ik had een droom jaren geleden dat de—de. . . God mij naar Chicago zou sturen en Chicago zou schudden voor de glorie van God.”

Ik zei: “Joseph, Hij heeft het al gedaan.”

“Nou,” zei hij, “ze hebben geen schudding gekregen sinds Moody.”

306 Ik zei: “Dat...? Ik heb het over de gemeente. Dat is kanonenvoer daarbuiten. Dat is slechts stof van de aarde—die groep die zich door de straten dringt, opgeschilderde Izebels en zo.” Ik zei: “Dat is daarbuiten. Die grote oude loges en dergelijke zullen verbrokkelen en op de straten daar instorten.” Ik zei: “Hij heeft het over de gemeente. De gemeente die de openbaring van Jezus Christus gemanifesteerd heeft zien worden, en zij herkennen het. Er zijn er misschien geen vijftien uit Chicago. Er zijn er misschien geen tien in deze generatie, uit de hele stad Chicago, die eruit komen.”

307 Hebt u daar wel eens aan gedacht? “Zoals het was in de dagen van Noach, zo zal het zijn bij de komst van de Zoon des mensen, waarin acht zielen werden gered.” Mm-hm. Hoevelen kwamen uit Sodom? Ziet u wat ik bedoel? Ik betwijfel of het een handvol is. Ziet u?

308 Maar de gemeente zelf heeft de schudding ontvangen. Ze hebben het herkend. Zij kenden het Woord. Ze zagen het Woord toen het gematerialiseerd werd, en ze vingen het op. Nu—kijk daar eventjes naar—nu.

309 En deze eerste boodschap, toen ze het zouden zien, schaarden zij zich er allemaal achter; zeiden: “O, glorie voor God! O, als ik *dit* en *dat* en *al het andere* kon zien.” En ze gaan gelijk weer weg op dezelfde manier als ze binnengekomen zijn. Ziet u?

310 En nu denken ze: “Wel, ik weet het niet. Waar zou je je bij aansluiten? Als ik niet naar *deze* kom, wordt het *zo*. En ik zal er hier worden uitgeschopt en ik zal *hier* niets te doen hebben.” Broeders gaan erbij zitten en zeggen: “Wel, wat zou ik doen als ik...?” Ziet u daar? Ze zullen niet lang genoeg stoppen om te herkennen dat het het Woord is dat God beloofde dat gemanifesteerd wordt. Ziet u? En ze liepen weg.

311 Maar maak u geen zorgen, de schemering is dichtbij, ziet u; wanneer ik terugkeer naar het veld. . .

312 Herinnert u zich die avond, over de boodschap die Hij mij daar toen gaf toen ik de hoeksteen legde? Precies. Zei: “Doe het werk. . .” Zei: “Als je uit dit visioen komt, lees 2 Timotheüs 4.” U weet dat het daar in de hoeksteen ligt—33 jaar geleden.

313 Zei: “Doe het werk van een evangelist, bewijs uw bediening ten volle. Want de tijd zal komen wanneer zij gezonde leer niet zullen verdragen, maar naar hun eigen begeerten leraren zullen bijeenhalen, hebbende kittelachtige oren, zich afwenden van fabel. . . van de waarheid naar fabels.” Als dat niet precies woord voor woord is geweest! [Leeg gedeelte op de band—Red.]

314 Maar bedenk dan, die avond laatst—toen ik de rest niet gelezen heb. In de dertig en nog wat jaar dat ik in deze tabernakel

heb gepredikt, ben ik nooit één keer verder gegaan dan dat, en ik weet niet waarom.

³¹⁵ Ik vroeg het me vaak af tot ik op een dag zag waar Jezus de Boekrol oppakte en begon te lezen en de helft van de profetie las en stopte en zei— daar in Kapernaüm—Hij zei: “En deze dag is deze profetie vervuld.” Waarom las Hij de rest niet voor? Het heeft betrekking op Zijn tweede komst. Ziet u?

³¹⁶ En daar, ik had dat gelezen, niet wetend. . . Ik pakte dat op, en daar was het, vlak voor mij, in Southern Pines, Zuid-Carolina. Die ochtend, als ik daar stond te praten met Joseph Boze, leunend tegen de zijkant van een auto, drong het tot me door. [Broeder Branham knipt met zijn vingers—Red.] Paulus zei: “Ik. . . Alle mensen hebben zich tegen mij gekeerd. Er is niemand met mij. Demas heeft mij verlaten, deze tegenwoordige wereld liefhebbend. En, ik ben nu. . .” Kijk. “En de kopersmid heeft mij veel kwaad gedaan.”

³¹⁷ Kijk naar wat Demas gedacht moet hebben: “Wel, ik heb Paulus het Evangelie zien prediken en de zieken genezen. En hier zit hij en lijdt hij zelf—en neemt een dokter met hem mee, Lukas. De hele tijd als hij op reis is—neemt een dokter met hem mee—een man die predikt over goddelijke. . . Wel, ik heb hem een man blind zien slaan. Zei: ‘De Here bestraffe u en u zult een tijdlang blind zijn.’ En liet de kopersmid hem uit een bijeenkomst weggagen. Ik veronderstel dat hij zijn macht verloren heeft om mensen blind te slaan. Helaas, hij is zijn kracht van goddelijke genezing kwijtgeraakt. God heeft Zich tegen hem gekeerd.”

³¹⁸ Ik denk niet dat Demas de wereld inging, want Demas kwam uit een. . . U kent zijn geschiedenis. Hij kwam uit een grote, rijke familie en hij wilde meegaan met de rest van de menigte.

³¹⁹ Maar, Paulus—arme kleine Paulus. Wat was het? God laat altijd een bediening zo worden en bekroont haar dan.

³²⁰ Hij liet Jezus tot een plaats komen. Kijk daar eens! Terwijl Hij de doden kon opwekken—terwijl Hij alles kon doen wat Hij wilde; en liet een Romeinse soldaat de baard uit Zijn gezicht trekken en “Pff! Ptu!” in Zijn gezicht spugen. Sloeg Hem op. . . Deed een vod om Zijn gezicht en zei: “Nu, weet je, ze vertellen me dat je een profet bent.” Allen stonden ze om Hem heen met de rietstokken en sloegen Hem op het hoofd. [Broeder Branham sloeg op iets.] Zei: “Vertel ons nu wie je sloeg.” Hij wist wie Hem geslagen had. Mm-hm. Jazeker. Ziet u? Maar Zijn bediening stond op het punt gekroond te worden.

³²¹ Het komt altijd tot dat punt waar het lijkt alsof het heel, heel zwak is, bijna weg, dan kroont God het.

O Here, laat het gebeuren. Laat het gebeuren, Here.

Laten we ons hoofd buigen.

Ik heb Hem lief, ik heb Hem lief,

Omdat Hij mij eerst . . .

Aanbid Hem nu. We hebben een zware les gehad.

En mijn redding kocht
Aan Golgotha's boom.

322 Laten we nu onze handen opheffen tot Hem.

Ik . . .

Wees nu in de Geest, ziet u: "Ik heb Hem lief."

. . . ik heb Hem lief,
Omdat Hij mij eerst liefhad.
En mijn redding kocht
Aan Golgotha's boom.

323 Nu, laten we opstaan.

In ons kleine slotlied, als we het eerste couplet zingen, gaan we elkaar de hand schudden; het tweede couplet gaan we het voor God zingen. Goed. En dan mogen we gaan.

Nu, laten we zingen:

Neem de naam van Jezus mede,
Kind van kommer en van smart;
Die schenkt u vreugd en troost,
Neem die mee, overal waar u gaat.
Dierb're naam, o hoe zoet!
Hoop der aard en 's hemels vreugd;
Dierb're naam, o hoe zoet!
Hoop der aard . . . hemel . . .

324 Nu, onthoud dit nu. Ik ga een kleine broeder hier vragen die ik een paar minuten geleden in de kamer had— een—een dierbare kleine broeder, een zendeling voor de Assemblies in de wildernis hier—ik ben vergeten wat zijn naam is— ik ga hem vragen u in gebed te laten gaan zodra we dit volgende vers zingen:

Neem de naam van Jezus mede,
Als een schild voor ied're strik;
En als verzoeken u omgeven,
Fluister die heil'ge naam gewoon in gebed.

325 Kijk hoe duivels dan weggaan. Ziet u? Nu, onthoud:

Neem de naam van Jezus mede,
Als een schild voor ied're strik;
En als verzoeken u omgeven,
Stop gewoon en fluister die heil'ge naam in
gebed.

326 Kijk wat er plaatsvindt. Goed. Allemaal samen nu.

Neem de naam van Jezus mede,
Als een schild voor ied're strik;
Als verzoeken u omgeven, (Wat doet u nu?)
Fluister die heil'ge naam gewoon in gebed.

Dierb're naam, (Dierb're naam!) O hoe zoet! (O hoe zoet!)

Hoop der aard en 's hemels vreugd;

Dierb're... (..?.?..ziet u dat kleine meisje...?.?) O, hoe zoet! (Kom hier, lieverd.)

Hoop der... .

³²⁷ Terwijl u hier staat: de laatste keer dat ik hier in de tabernakel was, (Deze moeder blijft lachen en wijst naar de baby.) had deze baby een beugel. Hier is ze, rent hier overal rond en speelt vandaag heel lief. Is dat niet mooi? Prijs de Here. Nu, kijk hier: Schat, spring naar beneden en laat ze daar zien hoe je kunt rondrennen. Ziet u?

O, dierb're naam, (Denk eraan: avondmaal nu vanavond)...hoe zoet!

Hoop der aard en 's hemels vreugd;

Dierb're naam, o hoe zoet!

Hoop der aard en 's hemels... .

³²⁸ Laten we nu ons hoofd buigen. En denk aan de diensten vanavond, nu; en het is avondmaal. En onthouden jullie allen dat—jullie die Christenen zijn: wij nodigen jullie uit om met ons het avondmaal te komen nemen. We verwachten een geweldige tijd.

³²⁹ Onze dierbare voorganger hier, broeder Neville, en... Hoevelen houden van broeder Neville? Zeg: "Amen." [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.] Luister broeders, luister naar mij als uw...als een van de voorgangers hier van de tabernakel: blijf bij broeder Neville. Blijf bij hem. Ziet u? Hij is een dienstknecht van Christus. Blijf bij hem. De Bijbel zei: "Laat ons samenkomen; en des te meer naarmate u deze boze dag ziet naderen." Kom naar de diensten, kom; laten we binnengaan en vlak aan de zijde van onze voorganger blijven. Ziet u? Blijf bij...

62-1104_M Godslasterlijke Namen
Branham Tabernacle
Jeffersonville, Indiana Verenigde Staten

DUTCH

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org